

APOKRYFERNA

1st MACKABÉERNA av THE KING JAMES BIBLE 1611

www.Scriptural-Truth.com

1 mackabéerna

Den första boken av mackabéerna

{1:1} och det hände, efter att Alexander son till Philip, den makedonska, som kom ut ur landet av Chettiim, hade slagna Darius kungen av perserna och mederna, att han regerade i hans ställe, först över Grekland, {1:2} och gjorde många krig och vann många starka lastrum, och dräpte kungarna på jorden, {1:3} och gick igenom till jordens ändar, och tog bytet av många nationer, så att jorden var lugn före honom; varefter han var upphöjd och hans hjärta var lyfte upp. {1:4} och han samlade en väldig stark värd och styrde över länder och nationer, och kungar, som blev bifloder till honom. {1:5} och efter dessa saker föll han sjuk och upplevda att han ska dö.

{1:6} därför kallade han sina tjänare, var som ärade, och hade blivit uppfostrad med honom från hans Ungdom, och skildes hans rike bland dem, medan han var ännu vid liv.

{1:7} så Alexander regerade twelves år, och sedan dog.

{1:8} och hans tjänare Blottad regel varenda en i hans ställe.

{1:9} och efter hans död de alla sätter kronor vid själva. så gjorde deras söner efter dem många år: och onda multiplicerades i jorden.

{1:10} och det kom ur dem en ogudaktiga rot Antiochos Epifanes, son Antiochos kungen, med tillnamnet som hade varit en gisslan i Rom, och han regerade i den hundra och trettio och sjunde året av kungariket av den Grekerna.

{1:11} i dessa dagar gick det ur Israel onda män, som övertalade många, sade: Låt oss gå och göra en förbund med de hedniska som är runt omkring oss: för sedan Vi frångick dem vi har haft stor sorg.

{1:12} så här enheten glada dem väl.

{1:13} då vissa människor var så framåt häri,

att de gick till konungen, som gav dem tillstånd att göra efter templets förrättningar hedningarna:

{1:14} varefter de byggt en plats för motion på Jerusalem enligt hedniska sedvänjor:

{1:15} gjorde sig oomskurna och övergav det heliga förbundet, och anslöt sig till hedningarna, och såldes för att göra ofog.

{1:16} nu när riket bildades innan

Antiochos, han trodde att regera över Egypten som han kanske har herraväldet över två sfärer.

{1:17} därför trädde han in i Egypten med en stor mångfald, med vagnar, elefanter och ryttare, och en stora flottan,

{1:18} och gjorde krig mot Ptolemee konungen i Egypten: men Ptolemee var rädd för honom, och flydde; och många var sårad till döds.

{1:19} således de fick de starka städerna i Egypten och han tog bytet därav.

{1:20} och efter att Antiochos hade slagit Egypten, han tillbaka igen i de hundra fyrtio och tredje året och gick

upp mot Israel och Jerusalem med en stor skara,
{1:21} och trädde stolt i helgedomen, och tog
bort det gyllene altaret, och ljusstaken av ljus, och alla
fartygen

{1:22} och tabellen av skådebrödet, och de hälla
fartyg och skålarna. och Rökelsekaren av guld, och slöjan,
och kronan och de gyllene ornament som före
templet, alla som han drog bort.

{1:23} han tog även silver och guld, och den
dyrbara fartyg: han tog också de dolda skatter som han
hittade.

{1:24} och när han hade tagit alla bort, han gick in i hans
egen mark, att ha gjort en stor massaker, och talat mycket
stolt.

{1:25} Därför fanns det en stor sorg i Israel, i
varje plats var de;

{1:26} så att de furstar och äldste sörjde, virgins
och unga män var gjorda svaga, och skönheten i kvinnor
har ändrats.

{1:27} varje brudgum tog upp klagan, och hon

som satt i äktenskapet kammaren var i tyngd,
{1:28} landet flyttades också för invånarna
därav, och alla Jakobs hus täcktes med
förvirring.

{1:29} och efter två år gått fullt ut kungen skickade hans
Chief samlare av hyllning städer av Juda, som kom
till Jerusalem med en stor skara,

{1:30} och talade fredliga ord till dem, men alla var
svek: för när de hade gett honom tilltro, han föll
plötsligt vid staden, och högg det mycket öm, och
förstörde mycket av Israels folk.

{1:31} och när han hade tagit bytet av staden, han
Ställ den på brand och drog ner hus och murar
på varje sida.

{1:32} men kvinnorna och barnen tog de fångenskap, och
besatt boskapen.

{1:33} sedan byggde de Davids stad med en stor
och stark vägg, och med mäktiga torn, och gjorde det till en
stark stadga för dem.

{1:34} och de satte däri en syndig nation, onda män,

och berikade sig däri.

{1:35} de lagrade det också med pansar och proviant, och

När de hade samlats bytet av Jerusalem,

De lade dem uppe, och så de blev en öm snara:

1 mackabéerna sida 648

{1:36} för det var en plats att ligga på lur mot den

Sanctuary och onda motståndare till Israel.

{1:37} således de utgjuter oskyldigt blod på varje sida av den

helgedom, och befläckt det:

{1:38} så att Jerusalems invånare flydde

på grund av dem: varefter staden gjordes en

boning av främlingar, och blev konstigt att de som

föddes i henne; och hennes egna barn lämnade henne.

{1:39} hennes fristad lades avfall som en vildmark, henne

högtiderna förvandlades till sorg, hennes sabbater till

förebrå hennes ära till förakt.

{1:40} var som hade varit hennes härlighet, så hennes vanära

ökade, och hennes excellens förvandlades till sorg.

{1:41} dessutom kung Antiochos skrev hans hela

kungariket, att alla bör vara ett folk,

{1:42} och var och en bör lämna hans lagar: så alla de hedniska överens enligt befallningen av kungen.

{1:43} Ja, många också av israeliterna samtyckt till att hans religion, och offrade åt avgudar och vanhelgat Sabbaten.

{1:44} för kungen hade skickat brev av budbärare åt Jerusalem och städerna i Juda som de bör följa den konstiga lagar,

{1:45} och förbjuda brännoffer och offer, och dryckesoffer, i templet; och att de bör vanhelgar Sabbaterna och festivalen dagar:

{1:46} och förorena sanctuary och heligt folk:

{1:47} konfigurera altaren, och lundar och kapell av idoler, och offra svins kött och orena djur:

{1:48} att de också ska lämna sina barn oomskurna, och göra deras själar avskyvärda med alla slags orenhet och profanationen:

{1:49} till slutet de kan glömma lagen, och ändra alla förrättningar.

{1:50} och den som inte skulle göra enligt den budet av konungen, sade han, han skulle dö.

{1:51} på precis samma sätt skrev han till sin helhet kungariket och utsedda tillsyningsmän över alla människor, befallande städerna av Juda att offra, av staden.

{1:52} då många människor samlades till dem, nämligen var och en som övergav lagen; och så de engagerad ondska i landet.

{1:53} och körde israeliterna till hemliga platser, även varhelst kunde de fly för draghjälp.

{1:54} nu den femtonde dagen i månaden Casleu, i den hundra fyrtio och femte året, de ställa upp förödelsens ödeläggelse vid altaret och byggde idol altaren i hela städerna av Juda på varje sida;

{1:55} och brändes rökelse på dörrarna till sina hus, och på gatorna.

{1:56} och när de hade hyra i stycken böcker av den lag som de funnit de brände dem med eld.

{1:57} och någon fanns med någon bok testamente, eller om någon åtagit sig att lagens, kungen budet var, att de bör lägga honom till döds.

{1:58} således gjorde de av deras auktoritet åt israeliterna

varje månad, att så många som var grunda i städerna.

{1:59} nu de fem och tjugonde dagen i månaden de

offra på altaret idol, som var på altare

Gud.

{1:60} då enligt budet

de sätter ihjäl vissa kvinnor, som hade orsakat deras

barn att omskäras.

{1:61} och hängde spädbarn om sina halsar, och

Räfflad sina hus, och dräpte dem som hade omskuren

dem.

{1:62} fåfängt många i Israel löstes helt och

bekräftade i sig inte att äta något orent.

{1:63} därför den snarare att dö, att de inte kanske

besudlad med kött, och att de inte kanske vanhelgar heliga

förbund: så då de dog.

{1: 64} och det fanns mycket stor vrede över Israel.

{2:1} i dessa dagar uppstod Matatias son till John, den

son till Simeon, en präst av sönerna till Joarib, från

Jerusalem och uppehöll sig i Modin.

{2:2} och han hade fem söner, Joannan, kallas Caddis:

{2:3} Simon; kallas Thassi:

{2:4} Judas, som kallades Maccabeus:

{2:5} Eleazar, kallas Avaran: och Jonathan, vars efternamn var Apphus.

{2:6} och när han såg de händelser som var begått i Juda och Jerusalem,

{2:7} han sade: ve är mig! Varför föddes jag för att se detta elände av mitt folk, och av den heliga staden, och uppehålla mig

där, när det levererades in i räckta av fienden, och helgedomen i handen av främlingar?

{2:8} hennes tempel är blir som en man utan härlighet.

{2:9} hennes härliga fartyg transporteras bort i fångenskap, hennes spädbarn dräps på gatorna, hennes unga män med den svärd av fienden.

{2:10} vilken nation har inte haft en del i hennes rike och fånget av hennes bytet?

{2:11} alla hennes smycken tas bort; av en fri kvinna hon är blivit en bondslave.

{2:12} och se, vår sanctuary, även vår skönhet och

vår ära, är ödelagt, och hedningarna har vanärat det.

{2:13} till vad slut därför skall vi leva längre?

Sidan 649 1 mackabéerna

{2:14} sedan Mattathias och hans söner hyra sina kläder, sätta på säckväv och sörjde mycket ont.

{2:15} i betyder medan kungens officerare, som tvingade människor att göra uppror, kom in i staden Modin, till göra dem offra.

{2:16} och när många av Israel kom till dem,

Mattathias också och hans söner kom tillsammans.

{2:17} sedan svarade kungens officerare och sade att

Mattathias på detta vis, du är en linjal och en ärade

och fantastiska människa i denna stad, och förstärkt med söner och

bröder:

{2:18} nu därför kommer du först, och uppfyller de

kungens befallning, liksom alla hedniska har gjort,

Ja, och Juda män också, och som förblir

Jerusalem: så skall du och ditt hus vara antalet

kungens vänner, och du och dina barn skall

hedrade med silver och guld, och många belöningar.

{2:19} sedan Mattathias svarade och talade med ett högt röst, men alla nationer som är under kungens Dominion lyda honom, och falla bort varenda en från den religionen av sina fäder, och ge samtycke till att hans bud:

{2:20} ännu kommer jag och mina söner och mina bröder gå i förbundet av våra fäder.

{2:21} Gud förbjude att vi bör överge lagen och den förrättningar.

{2:22} vi hörsammar inte till kungens ord, att gå från vår religion, antingen på höger eller vänster.

{2:23} nu när han hade lämnat tala dessa ord, det kom en av judarna i åsynen av alla att offra på den altaret som var på Modin, enligt kungens budordet.

{2:24} som sak när Mattathias såg, han var inflammerad med iver och hans tyglarna darrade, inte heller kunde han

underlåta att förkunna hans ilska enligt domen: därför

Han sprang, och dräpte honom på altaret.

{2:25} också kungens kommissionären, som tvingade män att offra, han dödade vid den tidpunkten, och altaret han drog ner.

{2:26} sålunda behandlade han nitiskt för Guds som som lag Phinees sade till Zambri son till Salom.

{2:27} och Mattathias grät hela staden med en hög röst och sade: den som är nitisk i lagen, och maintaineth förbundet, låt honom följa mig.

{2:28} så han och hans söner flydde in i bergen och vänster alla som någonsin de hade i staden.

{2:29} då många som sökte efter rättvisa och dom gick ner i vildmarken, för att bo där:

{2:30} både de, deras barn och deras hustrur; och sin boskap; eftersom lidanden ökat ont på dem.

{2:31} nu när det blev berättat kungens tjänare, och den värd som var i Jerusalem, i staden av David, att vissa män, som hade brutit kungens befallning, var borta ner i de hemliga platserna i öknen,

{2:32} de förföljde dem ett stort antal, och

ha gått om dem, de slog läger mot dem, och gjorde krig mot dem på sabbatsdagen.

{2:33} och de sade till dem, låt det som ni har hittills räcker; komma fram och gör enligt den befallning av kungen, och ni skall leva.

{2:34} men de sa, vi inte kommer tillbaka, varken kommer Vi gör kungens befallning, att vanhelga sabbatsdagen.

{2:35} så då de gav dem striden med alla hastighet.

{2:36} howbeit de besvarade dem inte, inte heller kasta de en sten på dem, inte heller stoppas de platser där de låg gömde;

{2:37} men sade, låt oss dö alla i vår innocency: himlen och jorden kommer att vittna för oss, att ni satte oss till döds felaktigt.

{2:38} så de reste sig mot dem i striden på den Sabbaten, och de dräpte dem, med deras hustrur och barn och deras boskap, till antalet tusen personer.

{2:39} nu när Mattathias och hans vänner förstås häri, sörjde de för dem rätt ömma.

{2:40} och en av dem sa till en annan, om alla gör som

våra bröder har gjort, och slåss inte för våra liv och lagar mot hedniska, de kommer nu snabbt Rota oss av den jorden.

{2:41} då därför de påbjöd, sade:

Den som skall komma att göra striden med oss på Sabbaten dag, vi kommer att kämpa mot honom; inte heller kommer vi dö allt, som våra

bröder som var mördad im på hemliga platser.

{2:42} sedan kom det till honom ett företag av

Assideierna som var mäktiga män av Israel, även allt som ägnades sig frivilligt lag.

{2:43} också alla de som flydde för förföljelse som gick sig till dem, och var en vistelse dem.

{2:44} så de förenade sina krafter och slog syndiga män i sin ilska, och onda män i sin vrede: men resten flydde till hedniska för draghjälp.

{2:45} sedan Mattathias och hans vänner gick runt om, och drog ner altaren:

{2:46} och vad barn någon fann inom den kusten av Israel oomskurna, dem de omskurna

tappert.

{2:47} de eftersträvade också efter de stolta män, och de arbete blomstrade i sin hand.

{2:48} så de återhämtat sig lagen ur handen av den Hedningarna, och ur handen av kungar, varken lidit de syndaren till triumf.

{2:49} nu när tiden drog nära att Mattathias ska dö, sade han till sina söner, nu har stolthet och tillrättavisning fått styrka och tidpunkten för förstörelse, och den

vrede av indignation:

1 mackabéerna sida 650

{2:50} nu mina söner, därför ni nitisk för lagen, och ge ditt liv för era fäder förbund.

{2:51} kallar till hågkomst vilken handlingar som våra fäder gjorde i

sin tid; så skall ni få stor ära och en eviga namn.

{2:52} hittades inte Abraham trofast i frestelse, och det var tillräknade honom för rättfärdighet?

{2:53} Joseph i tiden av hans nöd höll den

budet och blev herre över Egypten.

{2:54} Phinees vår Fader i att vara nitisk och innerlig
erhålls en eviga prästadömet förbund.

{2:55} Jesus för att uppfylla ordet gjordes en domare i
Israel.

{2:56} Caleb för att bära vittne inför församlingen
fick arvet av marken.

{2:57} David för att vara barmhärtig besatt tron
ett evigt rike.

{2:58} Elias för att vara nitisk och brinnande för lagen var
tagit upp till himlen.

{2:59} Ananias, Azarias och Misael, genom att tro var
Sparad i ur lågan.

{2:60} Daniel för hans innocency levererades från den
mynningen av lions.

{2:61} och anser därför att ni under alla åldrar, som
ingen som sätter sin tillit till honom skall övervinnas.

{2:62} fruktar inte sedan orden i en syndig man: för hans
härlighet skall dynga och maskar.

{2:63} till dag han skall lyftas upp och att morgondagen skall han

inte hittas, eftersom han är tillbaka i sin damm, och hans Tanken är komma till ingenting.

{2:64} därför ni mina söner, vara tapper och förkunna er män i uppdrag av lagen; för av det skall ni få ära.

{2:65} och se, jag vet att din bror Simon är en man av råd, ge öra honom alltid: han skall vara en far till er.

{2:66} när det gäller Judas Mackabaios, har han varit mäktiga och stark, även från sin ungdom upp: låt honom vara er kapten, och utkämpa slaget av folket.

{2:67} ta också er alla dem som följer lagen, och hämnas ni fel för ditt folk.

{2:68} ersättning fullt hedningarna, och ta hänsyn till bud i lagen.

{2:69} så han välsignade dem och samlades till sitt fäder.

{2:70} och han dog i de hundra fyrtio och sjätte året,

och hans söner begravde honom i minnesstenar av sina fäder vid

Modin, och hela Israel gjort fantastiska klagan för honom.

{3:1} då hans son Judas, kallas Mackabaios, steg upp i hans ställe.

{3:2} och alla hans bröder hjälpte honom, och det gjorde alla de som höll med sin far, och de kämpade med glädje

Slaget om Israel.

{3:3} så han gat hans människor stor ära, och sätta på en

iklädda som en jätte, och girt hans krigiska sele om

honom, och han gjorde strider, skydda värden med sitt svärd.

{3:4} i hans handlingar som han var som ett lejon, och som ett lejon spoling

rytande för sitt byte.

{3:5} för han förfölde de ogudaktiga, och sökte ut dem,

och brände upp dem som irriterade hans folk.

{3:6} därför de ogudaktiga krympt av rädsla för honom, och

alla arbetstagare av ondska var oroliga, eftersom frälsning

blomstrade i handen.

{3:7} han sörjde också många kungar, och gjorde Jacob glad

med hans handlingar, och hans memorial är välsignad för evigt.

{3:8} Dessutom han gick igenom städerna av Juda, förstöra de ogudaktiga ur dem och vända bort vrede från Israel:

{3:9} så att han var känd för den största delen av den jorden, och han fick till honom som var redo att förgås.

{3:10} då Apollonios samlades ofrälse, och en bra värd av Samaria, i kampen mot Israel.

{3:11} som sak när Judas uppfattas, han gick fram att träffa honom, och så han slog honom, och dräpte honom: många också

föll ner slagna, men resten flydde.

{3:12} därför Judas tog deras bytet, och Apollonios svärdet också, och därmed han kämpade hela sitt långa liv.

{3:13} nu när Seron, en prins av armén av Syrien, hört säga att Judas hade samlats till honom en mångfald och företaget trogen att gå ut med honom till krig;

{3:14} sade han, jag kommer att få mig ett namn och ära i den rike; för jag kommer att gå att slåss med Judas och dem som är med honom, som föraktar kungens befallning.

{3:15} så han gjorde honom redo att gå, och det gick

med honom en mäktig värd de ogudaktiga att hjälpa honom, och att

hämnas av Israels barn.

{3:16} och när han kom nära gående upp av

Bethhoron, Judas gick fram för att möta honom med en liten företag:

{3:17} som, när de såg värden kommer att möta

dem, sade till Judas, hur skall vi kunna, att vara så få,

att kämpa mot så stor en mångfald och så stark, ser vi

är redo att svimma med fasta hela denna dagen?

{3:18} åt vem Judas svarade, det är inte svårt

för många att vara käften i händerna på ett fåtal; och med den

Himmelens Gud det är alla, att leverera med en stor skara,

eller ett litet företag:

{3:19} för segern av slaget står inte i den

mångfald av en värd; men styrkan kommer från himlen.

Sida 651 1 mackabéerna

{3:20} de kommer mot oss i mycket stolthet och ondska

att förstöra oss, och våra hustrur och barn, och att förstöra oss:

{3:21} men vi slåss för våra liv och våra lagar.

{3:22} därför Herren själv kommer att störta dem innan vårt ansikte: och vad gäller dig, var ni inte rädd av dem.

{3:23} nu så snart han hade slutade tala, han hoppade plötsligt på dem, och så Seron och hans värd var störtades före honom.

{3:24} och de eftersträvade dem från gå besegrar av Bethhoron till slätten, där dräptes om åtta hundra män av dem; och återstoden flydde in i landet av Filistéerna.

{3:25} då började rädslan för Judas och hans bröder, och en överstiger stor fruktan, att falla på nationernas runda om dem:

{3:26} så som hans berömmelse kom till kungen, och alla nationernas talade av striderna i Judas.

{3:27} nu när kungen Antiochos hörde dessa saker, han var full av indignation: därför han sände och samlades tillsammans alla krafter i hans rike, även en mycket stark armé.

{3:28}, som han öppnade också hans skatt, och gav hans soldater

betala för ett år, befallande dem att vara redo whensoever

han skulle behöva dem.

{3:29} ändå, när han såg att pengarna av hans skatter som misslyckats och som hyllningar i landet var liten, på grund av oenighet och pesten, som han hade förde över landet i att ta bort de lagar som hade varit av gammal tid;

{3:30} han fruktade att han inte bör kunna bära den avgifter längre, inte heller att ha sådana gåvor att ge så frikostigt som han gjorde innan: för han hade flödade över den kungarna som var före honom.

{3:31} därför att vara kraftigt förbryllade i hans sinne, han fast besluten att gå in i Persien, att ta hyllningar av den länder, och samla in mycket pengar.

{3:32} så han lämnade Lysias, en adelsman och en av de blod royal, att övervaka angelägenheter av kungen från floden Eufrat till gränsar av Egypten:

{3:33} och att uppfostra sin son Antiochos, tills han kom igen.

{3:34} Dessutom han levererades till honom halvan av hans krafter och elefanterna, och gav honom avgift av alla saker

att han skulle ha gjort, som också om dem som bodde i Juda och Jerusalem:

{3:35} till vett, att han ska skicka en armé mot dem, att förstöra och utrota styrkan i Israel, och den kvarleva av Jerusalem, och att ta bort deras minnesmärke från denna plats;

{3:36} och att han bör placera främlingar i alla deras kvartal och dela sin mark genom lottning.

{3:37} så kungen tog hälften av krafterna som återstod, och avvek från Antiochia, hans kungliga staden, den hundra fyrtio och sjunde året; och att ha passerat floden Eufrat, han gick igenom kickländerna.

{3:38} sedan Lysias valde Ptolemee son Dorymenes, Nikanor och Gorgias, mäktiga män av den kungens vänner:

{3:39} och med dem han skickade fyrtiotusen fotfolk, och sju tusen ryttare, gå in på mark av Juda, och för att förstöra den, som konungen befallt.

{3:40} så de gick ut med all sin makt, och kom och lutande av Emmaus i vanligt landet.

{3:41} och köpmännen i landet, förhandlingen den berömmelse av dem, tog silver och guld så mycket, med tjänare, och kom in i lägret att köpa barn till Israel för slavar: en makt också av Syrien och av landet av den Filistéerna gick själva dem.

{3:42} nu när Judas och hans bröder såg som elände multiplicerades, och att krafterna slog läger själva i sina gränser: ty de visste hur kungen hade givit befallning att förstöra folket, och fullständigt avskaffa dem;

{3:43}, som de sade till varandra, låt oss återställa den skämda förmögenheten av vårt folk, och låt oss kämpa för vår människor och helgedomen.

{3:44} sedan var församlingen samlades tillsammans, som de kan vara redo för strid, och att de skulle be, och fråga barmhärtighet och medkänsla.

{3:45} nu Jerusalem låg ogiltiga som en vildmark, fanns ingen av hennes barn som gick in eller ut: helgedomen också var trampat ner och utlänningar hålls den stark stadga; den hedniska hade sin boning på denna plats; och glädje togs

från Jakob, och röret med harpa upphört.

{3:46} därför israeliterna monterade själva tillsammans, och kom till Maspha, över mot Jerusalem. för i Maspha var den plats där de bad fordom i Israel.

{3:47} då de fastade den dagen, och sätta på säckväv, och kasta aska över deras huvuden, för att hyra sina kläder, {3:48} och öppna boken i lagen, vari den hedniska hade sökt att måla avbild av sina bilder.

{3:49} de förde också prästerna plagg, och den förstfödda, och tionde: och den Nazarites som de rörde upp, som hade fulländat sina dagar.

{3:50} sedan ropade de med hög röst mot himlen, säger: Vad skall vi göra med dessa, och vart skall vi bära dem bort?

{3:51} för thy sanctuary är nedtrampad och vanhelgat, och thy präster i tyngd, och förde låg.

{3:52} och lo, hedningarna är monterade tillsammans mot oss att förstöra oss: vilka saker de föreställa sig mot oss, du vet.

{3:53} hur skall vi kunna stå emot dem, utom du, O Gud, vara vår hjälp?

1 mackabéerna sida 652

{3:54} sedan lät de med trumpeter, och ropade med en hög röst.

{3:55} och efter denna Judas ordinerade kaptener över den människor, även kaptener över tusentals och över hundratals, och över femtio och över tiotal.

{3:56} men när det gäller sådant som byggde husen, eller hade trolovad fruar, plantera vingårdar eller var rädda, de som han befalldes att de bör återvända, varje mannen till sitt eget hus, enligt lag.

{3:57} så lägret bort och lägrade på söder sida av Emmaus.

{3:58} och Judas sade, beväpna er, och vara Tapper män, och se att ni vara i beredskap mot morgonen, att ni får kämpa med dessa nationer, som monterats tillsammans mot oss att förstöra oss och vår sanctuary:

{3:59} för det är bättre för oss att dö i strid, än att se katastrofer av vårt folk och vår fristad.

{3:60} dock som ska av Gud är i himlen, så

Låt honom göra.

{4:1} sedan tog Gorgias femtusen fotfolk, och en tusen av de bästa ryttarna, och tas bort av den Camp nattetid.

{4:2} till slutet han skulle rusa in på lägret av den Judar, och slå dem plötsligt. Och männen i fästningen var hans guider.

{4:3} nu när Judas hörde därav han själv bort, och de tappra männen med honom, att han skulle slå kungens armén som var på Emmaus,

{4:4} medan ännu krafter skingrades från den Camp.

{4:5} i genomsnittlig säsong kom Gorgias natten till den lägret av Judas: och när han hittade ingen människa där, han sökte

dem i bergen: för sa han, dessa karlar fly från oss

{4:6} men så snart det var dag, Judas visade sig i slätten med tre tusen män, som ändå hade

varken pansar eller svärd till sina sinnen.

{4:7} och de såg lägret av hedningarna, att det var stark och väl utnyttjas och omringa runt omkring med ryttarna; och dessa var expert i krig.

{4:8} sedan sa Judas till de män som var med honom, rädsla ni inte deras mångfald, inte heller att ni rädd för deras anfall.

{4:9}-kom ihåg hur våra fäder levererades i den Röda havet, när Faraos eftersträvas dem med en armé.

{4:10} nu ropa därför låt oss till himlen, om kanske Herren kommer att förbarma dig över oss, och Kom ihåg förbundet av våra fäder, och förstöra denna värld innan vårt ansikte denna dag:

{4:11} att så alla hedniska kan veta att det finns en Vem räddar och frälser Israel.

{4:12} då främlingar lyfte upp sina ögon, och såg dem kommer över mot dem.

{4:13} därför de gick ut ur lägret till strid; Men de som var med Judas lät sina trumpeter.

{4:14} så de gick striden, och hedningarna slagen flydde in i slätten.

{4:15} fåfängt alla i klungan av dem dräptes med svärd: för de förfölde dem åt Gazera och åt den slätterna i Idumeen, och Azotus och Jamnia, så att det dräptes av dem vid en tre tusen män.

{4:16} detta gjort, Judas återvände igen med sin värd från att fullfölja dem,

{4:17} och sade till folket, inte vara giriga av bytet eftersom det finns en kamp framför oss,

{4:18} och Gorgias och hans värd är här av oss i den berg: men står ni nu mot våra fiender, och övervinna dem, och efter detta kan ni modigt ta bytet.

{4:19} som Judas var ändå tala dessa ord, det dök upp en del av dem tittar ut ur berget:

{4:20} som när de uppfattas att judarna hade satt deras värden till flyg och brann tälten; för röken som sågs deklarerade vad var gjort:

{4:21} när därför de uppfattas dessa saker, de var öm rädd, och ser också värd för Judas i den Plain redo att kämpa,

{4:22} de flydde var och en in i landet av främlingar.

{4:23} då Judas återvände för att skämma bort tälten, där de fick mycket guld, och silver, och blått silke och lila av den havet och stora rikedomar.

{4:24} efter detta de gick hem och sjungit en sång av Thanksgiving, och prisade Gud i himlen: eftersom det är bra, eftersom hans nåd varar för evigt.

{4:25} således Israel hade en stor befrielse att dag.

{4:26} nu alla främlingar som hade flytt kom och berättade Lysias vad som hänt:

{4:27} som, när han hörde detta, var blygas och modet, eftersom varken sådana saker som han skulle var klar till Israel, och inte heller sådana saker som kungen befallt honom var kommer att passera.

{4:28} nästa året därför efter Lysias samlades tillsammans sextio tusen val män av fot och fem tusen ryttare, att han skulle dämpa dem.

{4:29} så de kom in i Idumeen, och slog upp sina tält på Bethsura, och Judas träffade dem tio tusen män.

{4:30} och när han såg det mäktiga armén, bad han och sagt, välsignad är du, O frälsare av Israel, som kväsa

våld av den mäktiga mannen av din tjänare hand
David och gav värd för främlingar i händerna av
Jonathan son till Saul och hans armourbearer;
{4:31} käften denna armé i räcka av ditt folk Israel,
och låt dem förväxlas i sin makt och ryttare:

Sidan 653 1 mackabéerna

{4:32} göra dem att ingen mod och orsaka den
djärvhet av deras styrka att falla bort, och låt dem quake på
destruktion:

{4:33} kastade dem med svärd av dem som älskar
dig, och låt alla dem som vet ditt namn prisa dig med
Thanksgiving.

{4:34} så de gick striden; och det blev dräpta av den
mängd Lysias ca fem tusen män, även innan dem
de var dräpta.

{4:35} nu när Lysias såg hans armé sätta för flygningen, och
manlighet av Judas' soldater och hur de var redo
antingen för att leva eller dö tappert, han gick in i Antiochia,
och

samlade ihop ett företag av främlingar, och att ha gjort

hans armé som är större än den var, han ämnat komma igen in i Judeen.

{4:36} sedan sa Judas och hans bröder, se, vår fiender är ovana: Låt oss gå upp till att rengöra och ägna helgedomen.

{4:37} vid detta alla värden monterade själva tillsammans, och gick upp på berget Sion.

{4:38} och när de såg helgedomen ödsliga, och den altaret vanhelgat, och gates brann och buskar växer i domstolarna som i en skog eller i en av bergen, ja, och prästerna kammare drog ner;

{4:39} de hyra sina kläder, och gjorde fantastiska klagan, och gjutna aska över deras huvuden,

{4:40} och föll ner platt till marken på deras ansikten, blåste ett larm med trumpeter och grät mot himlen.

{4:41} då Judas utsett vissa män att slåss mot de som var i fästningen, tills han hade renat den Sanctuary.

{4:42} så han valde präster av oskyldiga samtal,

som hade nöjet i lagen:

{4:43} som renade den helgedom, och kalt ut den besudlade stenar på en oren plats.

{4:44} och när de samråd, vad göra med den altaret av brännoffer, som var vanärat;

{4:45} de tyckte det var bäst att dra den nedåt, så att det ska vara en förebråelse till dem, eftersom hedniska hade skändat det:

Därför drog de ner,

{4:46} och lade upp stenar i berg av den templet på en praktisk plats, tills det bör komma en profet att förkunna vad som bör göras med dem.

{4:47} sedan de tog hela stenar enligt lagen, och byggt ett nytt altare enligt förstnämnda;

{4:48} och gjorde upp helgedomen och sakerna som var i templet, och helgade domstolarna.

{4:49} de gjorde också nya heliga kärl, och in i den Temple de förde ljusstaken och altaret av brända erbjudanden, och rökelse, och tabellen.

{4:50} och på altaret de brände rökelse, och de

lampor som var på ljusstaken de upplysta, att de kan ge ljus i templet.

{4:51} dessutom de in bröden på bordet, och utspritt i slöjor, och slutade alla verk som de hade börjat göra.

{4:52} nu på fem och tjugonde dagen i nionde månad, som kallas månaden Casleu, i hundra fyrtio och åttonde året de steg upp tidigt på morgonen,

{4:53} och erbjöd offer enligt lag vid det nya altaret av brännoffer, som de hade gjort.

{4:54} titta, vid vilken tid och vilken dag hedniska hade vanärat den, även i det ägnades den med låtar, och citherns, och harpor, och cymbaler.

{4:55} då alla människor föll på deras ansikten, tillber och prisar Gud i himlen, som hade gett dem bra framgång.

{4:56} och så de höll invigningen av altaret åtta dagar och erbjudna brännoffer med glädje, och offrade offrandet av befrielse och beröm.

{4:57} de prydd också i spetsen för templet med

kronor av guld, och med sköldar; och grindarna och Chambers de förnyas och hängda dörrar på dem.

{4:58} således var det mycket stor glädje bland de människor, för att förebrå av hedniska sattes bort.

{4:59} dessutom Judas och hans bröder med hela Israels församling ordinerade, som dagarna av den engagemang av altaret bör hållas i deras säsong från år av loppet av åtta dagar, från fem och

tjugonde dagen i månaden Casleu, med munterhet och glädje.

{4:60} då också de byggde upp Sions

med höga murar och starka torn runt omkring, så att den

Hedningarna ska komma och trampa ner det som de hade gjort innan.

{4:61} och de där en garnison att hålla det, och

befästa Bethsura att bevara det; att folk kan ha ett försvar mot Idumeen.

{5:1} nu när nationerna runt omkring hörde att den altaret byggdes och helgedomen förnyas som innan, det missnöjt dem så mycket.

{5:2} därför de trodde att förstöra generationen

Jacob som var bland dem, och därom började de dräpa och förstöra folket.

{5:3} då Judas stred mot barn till Esau i

Idumeen på Arabattine, eftersom de belägrade Gael: och han gav dem ett bra störtande, och avtagit deras mod, och tog sitt byte.

{5:4} han mindes också skadan av barn

Bönor, som hade varit en snara och brott för folket, genom att de låg i väntan för dem på sätt.

{5:5} han käften dem därför i tornen, och

slagit läger mot dem, och förstörde dem fullständigt, och brände tornen i denna plats med eld, och alla som var

1 mackabéerna sida 654

däri.

{5:6} undra han gått över till barn

Ammon, där han fann en mäktig kraft, och mycket folk, med Timotheus deras kapten.

{5:7} så han kämpat många strider med dem, tills utförligt de var ovana framför honom. och han slog dem.

{5:8} och när han hade tagit Jazar, med städerna

tillhörande, återvände han till Judeen.

{5:9} sedan hedningarna som var vid Galaad monterad själva tillsammans mot israeliterna som fanns i deras kvartal, att förstöra dem; men de flydde till fästning Dathema.

{5:10} och skickade brev till Judas och hans bröder, de hedniska som är runt omkring oss är sammanfogade med varandra

mot oss att förgöra oss:

{5:11} och de förbereder sig att komma och ta den fästningen vartill vi är flydde, Timotheus att vara kapten för deras värden.

{5:12} kommer nu därför, och befria oss från deras händer, för många av oss dräps:

{5:13} Ja, alla våra bröder som var i förlägger av Tobie sätts till döds: sina hustrur och sina barn också de har burit bort fångar och burit bort sina grejer; och de har förstört det om tusen män.

{5:14} medan dessa bokstäver läste ännu, se, det kom andra budbärare från Galileen med sina kläder som hyr,

som rapporterats på detta vis,

{5:15} och sade, de av Ptolemais och Tyrus, och Sidon och alla Galileen för hedningarna, monteras tillsammans mot oss att konsumera oss.

{5:16} nu när Judas och folket hört dessa ord, det monteras en stor församling tillsammans, att samråda med vad de ska göra för sina bröder, som var i problem och misshandlade av dem.

{5:17} sedan sa Judas åt Simon hans bror, Välj dig ut män, och gå och leverera dina bröder som är i Galileen, för jag och Jonathan min bror kommer att gå in i landet av Galaad.

{5:18} så han lämnade Joseph son till Zacharias, och Azarias, kaptener av folket, med kvarlevan av värden i Judeen att hålla den.

{5:19} åt vem han gav befallning, säger, ta ni avgiften för detta, och se att ni gör inte krig mot hedniska tills den tid som vi kommer igen.

{5:20} nu fick åt Simon tre tusen män
Gå till Galileen, och Judas åtta tusen människorna för

landet av Galaad.

{5:21} sedan gick Simon i Galileen, där han kämpade många strider med hedningarna, så att hedningarna var slagen av honom.

{5:22} och han förföljde dem till utfärda utgångsförbud för av Ptolemais;

och det blev dräpta hedningarnas omkring tre tusen män, vars bytet tog han.

{5:23} och de som var i Galileen, och i Arbattis, med sina hustrur och sina barn och allt som de hade, tog han bort med honom, och förde dem till Judeen med stor glädje.

{5:24} Judas Mackabaios även och hans bror Jonathan gick över Jordan, och reste tre dagars resa i den vildmark,

{5:25} där de träffade den Nabathites, som kom dem på ett fredligt sätt, och berättade för dem varje sak som hade hänt med sina bröder i landet av Galaad:

{5:26} och hur som många av dem var käften i Bosora, och Bosor, och Alema, Casphor, märkt, och

Carnaim; alla dessa städer är stark och bra:

{5:27} och att de var käftan i resten av städerna av landet av Galaad, och att mot att morrow de hade utsett till ta deras värd mot fortan, och ta dem, och att förstöra dem alla i en dag.

{5:28} hereupon Judas och hans värd vände plötsligt av vägen i vildmarken till Bosora; och när han hade vann staden, han dräpte alla män med kanten av den svärd, och tog alla deras bytet, och brände staden med eld, {5:29} varifrån han bort nattetid, och gick till Han kom till fästningen.

{5:30} och tidigt på morgonen som de såg upp, och, Se, det fanns en oräkneliga människor bär stegar och andra motorer av kriget, att ta fästningen: för de misshandlade dem.

{5:31} när Judas såg därför att slaget var börjat, och som cry av staden gick upp till himlen, med trumpeter och ett bra ljud,

{5:32} sade han till sin värd, bekämpa denna dag för din bröder.

{5:33} så han gick tillbaka bakom dem i tre bolag,
som lät sina trumpeter, och ropade med bön.

{5:34} sedan värd för Timotheios, visste att det var
Mackabaios, flydde från honom: varför han slog dem med en
Bra slakt. så att det dödades av dem den dagen
omkring åtta tusen män.

{5:35} detta gjort, Judas vände undan till Maspha; och efter
Han hade misshandlade det han tog och dräpte alla män däri,
och tas emot bytet därav och och brände den med eld.

{5:36} därifrån gick han, och tog Casphon, Maged,
Bosor och de andra städerna av landet av Galaad.

{5:37} efter dessa saker samlade Timotheus en annan
värd och slagit läger mot Raphon bortom bäcken.

{5:38} så Judas skickade män att espy värden, som förde
honom ord, ordspråk, alla de hedniska som vara runt omkring
oss är

monteras till dem, även en mycket bra värd.

{5:39}, som han har också anställt Arabians att hjälpa dem och
de har slagit upp sina tält bortom bäcken, redo att
kom och slåss mot dig. Vid denna Judas gick för att möta

Sidan 655 1 mackabéerna

dem.

{5:40} sedan Timotheus sade till kaptenerna av hans värd,
När Judas och hans värd kommer nära bäcken, om han klarar
över först till oss, skall vi inte att kunna motstå honom; för
Han kommer att mäka segra mot oss:

{5:41} men om han vara rädd, och lägret bortom floden, vi
skall gå över till honom, och råda mot honom.

{5:42} nu när Judas kom nära bäcken, lät han
skriftlärda att förbli av bäcken: åt vilken

Han gav befallning, säger, lider ingen människa att stanna kvar i
lägret, utan låt alla komma till striden.

{5:43} så han gick först över till dem, och alla människor
efter honom: sedan alla de hedniska, att vara slagen innan
honom, kasta bort sina vapen, och flydde till templet som
var på Carnaim.

{5:44} men de tog staden, och brändes templet med
alla som var där. Således var Carnaim dämpad, inte heller
de kunde stå längre innan Judas.

{5:45} då Judas samlade ihop alla israeliterna som

var i landet av Galaad, från minst till den största, även deras fruar, sina barn och sina grejer, en mycket bra värd, till slut de komma in i landet i Judéen.

{5:46} nu när de kom åt Ephron, (detta var en stora staden på sätt som de bör gå, mycket väl befäst) de kunde inte vända från det, antingen på höger eller vänster, men måste måste passera genom mitt i den.

{5:47} då de av staden stänga dem ute, och stoppat upp portarna med stenar.

{5:48} whereupon Judas sänt till dem i fredliga sätt, sade: Låt oss passera genom din mark att gå in i vårt eget land, och ingen skall göra dig något ont; Vi kommer endast passera till fots: howbeit skulle de inte öppna till honom.

{5:49} därför Judas befallde en proklamation att vara gjort i hela världen, att varje människa bör pitch hans tält på den plats där han var.

{5:50} så soldaterna lägrade och misshandlade staden alla denna dag och allt som natt, till på längden staden var levereras i hans händer:

{5:51} som sedan dräpte alla män med kanten av den svärd, rased staden och tog bytet därav, och passerade genom staden över dem som hade dräpts.

{5:52} efter detta gick de över Jordan i stort slätten innan Bethsan.

{5:53} och Judas samlade ihop de som kom bakom, och uppmanade folket hela vägen igenom, tills de kom in i den mark i Judéen.

{5:54} så de gick upp till berget Sion med glädje och glädje, där de erbjöd brännoffer, eftersom inte en av dem dräptes tills de återvänt i fred.

{5:55} nu vilken gången som Judas och Jonathan var i den mark av Galaad och Simon hans bror i Galileen före Ptolemais,

{5:56} Joseph son till Zacharias och Azarias, kaptener av garnisonerna, hört tappra handlingar och krigiska gärningar som de hade gjort.

{5:57} få därför sade de, låt oss också oss ett namn, och gå kampen mot de hedniska som är runt omkring oss.

{5:58} så när de hade gett avgift till garnisonen

Det var med dem, de gick mot Jamnia.

{5:59} sedan kom Gorgias och hans män ut ur staden till kämpa mot dem.

{5:60} och så var det, att Joseph och Azaras sattes flyg, och eftersträvas till gränsar av Judeen: och det dräptes det dag av Israels folk omkring två tusen män.

{5:61} således var där ett bra störtande bland de Israels barn, eftersom de inte var lydiga till Judas och hans bröder, men tanken att göra några tappra handling.

{5:62} Dessutom dessa män kom inte av utsäde av dem, för vars hand var befrielse givit Israel.

{5:63} fåfängt mannen Judas och hans bröder var mycket berömd i åsynen av hela Israel, och alla de hedniska, varhelst deras namn hördes;

{5:64} så som den folk ihop dem. med glada acklamationer.

{5:65} efteråt gick Judas fram med hans bröder, och kämpade mot barn till Esau i landet mot den

söder, där han slog Hebron, och städerna därav, och drog ner det fästning och brände tornen därav runt omkring.

{5:66} därifrån han bort för att gå in i landet av den Filistéerna, och passerade genom Samarien.

{5:67} då vissa präster, som önskar att förkunna deras tapperhet, dödades i strid, för att de gick ut för att bekämpa unadvisedly.

{5:68} så Judas vände till Azotus i landet av den Filistéerna, och när han hade dragit ner deras altaren, och brände sina snidade bilder med eld, och bortskämda deras städer, återvände han till den mark i Judéen.

{6:1} om den tiden kung Antiochos reser genom kickländerna hört säga att Elymais i landet

Persien var en stad som är mycket kända för rikedomar, silver, och

guld;

{6:2} och att det fanns det ett mycket rikt tempel, vari var beläggningar av guld, och förbyglar och sköldar, som Alexander, son till Philip, den makedoniska kungen, som regerade

först hade bland Grecians, lämnat där.

{6:3} därför han kom och försökte inta staden, och att förstöra det; men han kunde inte, eftersom de av staden, efter att ha haft varning därav,

{6:4} Rose upp mot honom i strid: så han flydde, och avgick därifrån med stor tyngd, och återvände till Babylon.

{6:5} dessutom det kom en som förde honom tidings

1 mackabéerna sida 656

i Persien, som arméer, som gick mot land Judeen, sattes flykten:

{6:6} och det Lysias, som gick ut först med en stor Power drevs bort av judarna. och att de var gjorde stark pansar, makt, och store av bytet, som de hade fått av arméerna, som de hade förstörd:

{6:7} även som de drog ner abomination, som han hade satt på altaret i Jerusalem, och att de hade omringa om helgedomen med höga murar, som tidigare, och hans stad Bethsura.

{6:8} nu när kungen hörde dessa ord, han var förvånad och ont flyttade: varefter han lade honom på hans säng och blev sjuk för sorg, eftersom det inte hade drabbat honom som han såg ut.

{6:9} och där han fortsatte många dagar: för sin sorg var någonsin mer och mer, och han gjorde konto att han ska dö.

{6:10} varför han kallas för alla hans vänner och sade dem, är sömnen borta från mina ögon och mitt hjärta sviker för mycket vård.

{6:11} och jag tänkte med mig själv, i vilken vedermödan Jag kom, och hur stor en flod av elände är det, vari nu är jag! för jag var givmilda och älskade i min makt.

{6:12} men nu kommer jag ihåg det onda som jag gjorde på Jerusalem, och att jag tog alla fartyg av guld och silver som var däri, och sände att förstöra invånarna i Judeen utan en orsak.

{6:13}, som jag uppfattar därför som detta orsakar dessa bekymmer är komma över mig, och se, jag förgås genom stor sorg i ett främmande land.

{6:14} då kallas han för Philip, en av hans vänner, som
Han gjorde härskaren över alla sin sfär,
{6:15} och gav honom kronan, och hans mantel, och hans
signetring, till slutet han ska uppfostra sin son Antiochos, och
vårda honom upp för riket.

{6:16} så kung Antiochos dog där de hundra fyrtio
och nionde året.

{6:17} nu när Lysias visste att kungen var död, han
ställa in Antiochos hans son, som han hade tagit upp att vara
unga, att regera i sitt ställe, och sitt namn han kallade Eupator.

{6:18} om detta då de som fanns i tornet käften
Israeliterna runt omkring helgedomen, och eftersträvas alltid
sin skada, och förstärkning av hedningarna.

{6:19} därför Judas, purposing att förstöra dem,
kallas alla människor tillsammans för att belägra dem.

{6:20} så de kom tillsammans, och belägrade dem i den
hundra och femtionde år, och han gjorde fästen för skott
mot dem och andra motorer.

{6:21} men vissa av dem som var belägrade fick
vidare, åt vilken vissa ogudaktiga män av Israel gick

själva:

{6:22} och de gick till kungen och sade, hur länge kommer det att vara ere du verkställa domen och hämnas våra bröder?

{6:23} vi har varit villiga att tjäna din Fader, och att göra som han skulle ha oss, och att lyda hans bud.

{6:24} för som orsakar de av vår nation belägra den torn och är alienerad från oss: dessutom som många av oss som de kunde lätta på de dräpte, och bortskämda vår arvedel.

{6:25} inte heller har de sträckte ut sin hand mot oss endast, men också mot deras gränser.

{6:26} och se, denna dag är de belägra tornet i Jerusalem, att ta det: helgedomen också och Bethsura de har befäst.

{6:27} därför om du inte hindrar dem snabbt, de kommer att göra de större ting än dessa, inte heller skall du att kunna styra dem.

{6:28} nu när kungen hörde detta, han var arg, och samlade ihop alla hans vänner och kaptenerna av hans armén, och de som hade laddning av hästen.

{6:29} det kom också till honom från andra riken,
och från öarna i havet, band av inhyrda soldater.

{6:30} så att hans armé var ett hundra
tusen fotfolk, och tjugo tusen ryttare och två
och trettio elefanter utövas i strid.

{6:31} dessa gick igenom Idumeen, och slog upp mot
Bethsura, som de misshandlade många dagar, att göra motorer
av krig; men de av Bethsura kom ut, och brände dem
med eld, och kämpade tappert.

{6:32} vid denna Judas bort från tornet, och
lägrade sig i Bathzacharias, över mot kungens läger.

{6:33} sedan kungen stiger mycket tidigt marscherade våldsamt
med sin värd mot Bathzacharias, där hans arméer gjort
dem redo till strid och lät trumpeter.

{6:34} och till slut kanske de provocera elefanterna
att kämpa, de visade dem blod av druvor och
mullbär.

{6:35} dessutom de uppdelade djuren bland de
arméer, och för varje elefant utses de tusen
män, beväpnade med skikt av mail och hjälmar av mässing på

deras huvuden; och bredvid denna, för varje odjuret ordinerades

fem hundra ryttare av bästa.

{6:36} dessa var klara vid varje tillfälle: wheresoever odjuret var, och varthelst odjuret gick, gick de

Dessutom avvek varken de från honom.

{6:37} och vid djuren fanns starka torn

trä, som täckte varenda en av dem, och var girt snabbt

dem med enheter: det fanns också vid var och en två

och trettio starka män, som kämpade på dem, bredvid den

Indiska som styrde honom.

{6:38} när det gäller återstoden av ryttare, de sätter dem

på denna sida och denna sida på de två delarna av den mottagande ger

dem tecknar vad man ska göra, och som utnyttjas över mitt i i leden.

Sidan 657 1 mackabéerna

{6:39} nu när solen lyste på sköldar av guld

och mässing, bergen glistered därmed, och lyste som lampor av eld.

{6:40} så en del av kungens armé som sprids på den

höga berg, och en del på Dalarna nedan, de marscherade på säkert och i ordning.

{6:41} därför alla som hörde ljudet av deras mängden och de marscherar i bolaget, och rasslande selen, flyttades: för armén var mycket stor och mäktig.

{6:42} då Judas och hans värd närmade och trädde in i striden, och det blev dräpta av kungens armé sex hundra män.

{6:43} Eleazar även tillnamnet Savaran, uppfatta som en av de bestar, beväpnade med royal sele, var högre än alla övriga, och antar att kungen var på honom,

{6:44} sätta sig själv i fara, till slutet han kanske befria sitt folk och få honom en evig namn:

{6:45} därför han sprang på honom modigt genom mitt i striden, dråpet på höger hand och på den vänster, så att de delades från honom på båda sidor.

{6:46} som gjort, han kröp under elefanten, och Stack honom under och dräpte honom: varefter elefanten föll ner på honom och där han dog.

{6:47} fåfängt resten av judarna att se styrkan i kungen och våld av hans styrkor, vände bort från dem.

{6:48} sedan kungens armé gick till Jerusalem för att träffa dem och kungen slog upp sitt tält mot Judeen, och mot berget Sion.

{6:49} men med dem som fanns i Bethsura han gjorde fred: för de kom ut ur staden, eftersom de ingen hade proviant det att uthärda belägringen, det är ett år av vila till marken.

{6:50} så kungen tog Bethsura och ställa in en garnison där att hålla den.

{6:51} när det gäller helgedomen, Han belägrade det många dagar:

och ange artilleriet med motorer och instrument att kasta brand och stenar och bitar att kasta dart och lyftselar.

{6:52} varefter de också gjort motorer mot deras motorer och höll dem slaget en lång säsong.

{6:53} ännu sist, sina fartyg att vara utan matvaror, (för det var det sjunde året, och de i Judeen som var

levereras från icke-judarna, hade ätit upp återstoden av den Store;)

{6:54} Det var men några vänster i helgedomen, eftersom hungersnöden så segra mot dem, att de var fain för att skingra sig, varje människa till sin egen plats.

{6:55} då Lysias hört säga, att Philip, vilka Antiochos kungen, medan han levde, hade utsett för att föra upp sin son Antiochos, skulle att han vara kung,

{6:56} returnerades av Persien och Media, och den king's värd också som gick med honom och att han försökte ta honom dom frågor.

{6:57} därför gick han alla haste, och sade att de kungen och kaptenerna av värden och företaget, vi förfalla dagligen, och våra matvaror är men små, och platsen vi lekman belägringen åt är stark och angelägenheter av kungariket ligga

på oss:

{6:58} nu Låt därför oss vara vänner med dessa män, och sluta fred med dem, och med alla deras nation;

{6:59} och förbund med dem, att de skall leva efter

deras lagar, som de gjorde före: för de är därför missnöjd, och har gjort alla dessa saker, eftersom vi avskaffat sina lagar.

{6:60} så kungen och furstarna var innehåll:

Därför sände han dem till fred; och de accepterade därav.

{6:61} också kungen och furstarna gjorde en ed till dem: varpå de gick ut ur den stark stadga.

{6:62} sedan kungen trädde i berget Sion; men när han såg styrkan av förlägga, han bröt sin ed att han hade gjort, och gav befallning att dra ner väggen runt omkring.

{6:63} undra avgick han i all hast, och återvände till Antiochia, där han fann Philip vara herre över den City: så han kämpade mot honom och tog staden med våld.

{7:1} i hundra och var och femtionde året Demetrios son till Seleukos avvek från Rom och kom upp med några män en stad över havets kust, och regerade där.

{7:2} och han trädde i slotten av sina förfäder, så det var, att hans krafter hade tagit Antiochos och Lysias, till

föra dem till honom.

{7:3} låt när han visste det, sade han, därför mig inte

Se deras ansikten.

{7:4} så hans värd dräpte dem. Nu när Demetrios var
satt på tronen i hans rike,

{7:5} där kom till honom alla de ogudaktiga och ogudaktiga
män av Israel, som har Alkimos, som var som önskar att vara
hög

präst, för deras kapten:

{7:6} och de anklagade folket till konungen, sade:

Judas och hans bröder har dräpt alla dina vänner, och driven
oss ur vår egen mark.

{7:7} nu skicka därför vissa mannen som du trustest,

och låt honom gå och se vilken havock som han har slutit med
bland

oss, och i kungens mark, och låta honom straffa dem med alla
dem som hjälpa dem.

{7:8} sedan kungen valde Bacchides, en vän av konungen,
som styrde bortom syndafloden, och var en stor man i den
kungariket och trogna till konungen,

{7:9} och honom skickade han med det onda Alkimos, vilka

Han gjorde översteprästen, och befallde att han bör ta hämnd av Israels barn.

{7:10} så de avvikit, och kom med en stor makt

1 mackabéerna sida 658

i mark i Judeen, där de sände bud till Judas och hans bröder med fredliga ord falskt.

{7:11} men de gav inte akt till deras ord; för de såg att de skulle komma med en stormakt.

{7:12} sedan det monterade åt Alkimos och Bacchides ett företag skriftlärd, att kräva rättvisa.

{7:13} nu assideierna var först bland de barn av Israel som sökte fred av dem:

{7:14} för sade de, som är en präst av utsäde av

Aaron har kommit med denna armé, och han kommer att göra oss något fel.

{7:15} så han talade till dem, fredligt, och svor åt

dem, säger, vi kommer att upphandla skadan varken er eller dina vänner.

{7:16} varefter de trodde honom: howbeit tog han av dem sextio män, och dräpte dem i en dag, enligt

till de ord som han skrev,

{7:17} köttet i din heliga har de kastat ut, och deras blod har de kasta runt om Jerusalem, och det fanns ingen att begrava dem.

{7:18} därför rädsla och fruktan för dem föll på alla folket, som sagt, det finns varken sanning eller rättfärdighet i dem; för de har brutit förbundet och Ed som de gjorde.

{7:19} efter detta bort Bacchides från Jerusalem, och slog upp sitt tält i Bezeth, där han skickade och tog många av de män som hade övergett honom, och vissa av de människor också, och när han hade dräpt dem, han kastade dem i

Bra gropen.

{7:20} sedan begick han landet till Alkimos, och kvar med honom en makt att hjälpa honom: så Bacchides gick till den kung.

{7:21} men Alkimos hävdade för det höga prästadömet.

{7:22} och honom tillgrep alla som besväras av människor, som, efter de hade fått den mark av Juda till sina

makt, gjorde mycket ont i Israel.

{7:23} nu när Judas såg alla ofog att Alkimos

och hans företag hade gjort bland israeliterna, även över hedningarna,

{7:24} han gick ut i alla kuster Judeen runda

om, och tog hämnd på dem som hade revolterat från

honom, så att de vågade inte längre gå tillbaka in i landet.

{7:25} på andra sidan, När Alkimos såg att Judas

och hans företag hade fått övertaget, och visste att

Han har inte kunnat följa deras kraft, gick han igen till den konungen och sade alla värsta av dem som han kunde.

{7:26} sedan kungen skickade Nicanor, en av hans ärade

furstar, en man som bare dödligt hat åt Israel, med

budet att förstöra människor.

{7:27} så Nicanor kom till Jerusalem med stor styrka;

och skickas till Judas och hans bröder falskt med

vänliga ord, sade:

{7:28} Varde ingen kamp mellan mig och dig; Jag ska

komma med några män, att jag kan se dig i fred.

{7:29} han kom därför att Judas och de hälsade en

en annan fredligt. Howbeit var fiender beredda att ta bort Judas av våld.

{7:30} som sak efter det var känt att Judas, nämligen att han kom till honom med svek, han var öm rädd för honom, och skulle se hans ansikte längre.

{7:31} Nicanor också, när han såg att hans råd var upptäcktes, gick ut för att kämpa mot Judas bredvid Capharsalama:

{7:32} där det dräptes av Nicanors sida om fem tusen män och resten flydde in i Davids stad.

{7:33} efter detta gick Nicanor upp till berget Sion, och det kom ut ur helgedomen vissa av prästerna och vissa av äldsterna i folket, att hylla honom fredligt, och att förkunna honom brända offer som erbjöds för de kung.

{7:34} men han hånade dem och skrattade åt dem, och misshandlade dem skamligt, och talade stolt,

{7:35} och svor i sin vrede, säger, om inte Judas och hans värd levereras nu i mina händer, om någonsin jag kommer

igen i säkerhet, jag kommer bränna upp kammaren: och med att han

gick ut i en stor ilska.

{7:36} sedan prästerna in i, och stod inför den

altaret och templet, gråt, och sade:

{7:37} du, Herre, välj kammaren att kallas

genom ditt namn, och att vara ett hus för bön och upprop för thy

personer:

{7:38} hämnas av denna man och hans värd, och låt dem

falla för svärd: kom ihåg sina hädelser, och lider

dem att inte fortsätta längre.

{7:39} så Nicanor gick ut ur Jerusalem, och slog hans

tält i Bethhoron, där en värd från Syrien träffade honom.

{7:40} men Judas lägrade i Adasa med tre tusen

män, och det han bad, sade:

{7:41} O Herre, när de som var skickade från kungen av

Assyrierna hädat, din ängel gick ut och slog

ett hundra fourscore och fem tusen av dem.

{7:42} förstör så du denna värd framför oss denna dag,

att resten får veta att har han talat blasphemously

mot din helgedom, och döma du honom enligt hans ogudaktighet.

{7:43} så den trettonde dagen i månaden Adar värddar gick slaget: men Nicanors värd var ovana, och han själv blev först dödad i slaget.

{7:44} nu när Nicanors värd såg att han blev dödad, de kasta bort sina vapen, och flydde.

{7:45} sedan de förföljde dem en dagsresa, från Adasa åt Gazera, ljuder ett larm efter dem med deras trumpeter.

Sida 659 1 mackabéerna

{7:46} varefter de kom fram ur alla städerna Judeen runt omkring, och stängde dem så att de, svarvning tillbaka på dem som drivit dem, blev alla dräpta med den svärd, och ingen av dem var kvar.

{7:47} efteråt de tog bytet, bytet, och högg av Nicanors huvud, och hans högra hand, som han sträckte ut så stolt, och förde dem bort, och hängd dem mot Jerusalem.

{7:48} för denna orsak människorna fröjdade kraftigt, och de

höll den dagen en dag av stor glädje.

{7:49} dessutom de ordinerade för att hålla varje år denna dag, att vara trettonde Adar.

{7:50} mark av Juda var således i vila en liten stund.

{8:1} nu Judas hade hört talas om den Romansen, att de var mäktig och tappra män, och skulle som kärleksfullt acceptera alla som anslöt sig till dem, och göra en liga av amity med alla som kom till dem;

{8:2} och att de var män med stor tapperhet. Det blev berättat honom också för deras krig och ädla handlingar som de hade gjort

bland galaterna och hur de hade erövrat dem, och förde dem under hyllning;

{8:3} och vad de hade gjort i landet Spanien, vinnande av gruvorna i silver och guld som är där;

{8:4} och att genom sin politik och tålamod de hade erövrat alla plats, även om det var mycket långt ifrån dem; och kings också som kom mot dem från den yttersta delen av jorden, tills de hade slagen dem,

och gett dem en stor stöerta, så att resten gav dem hyllning varje år:

{8:5} bredvid detta, hur de hade slagen i strid

Philip och Perseus, kung av Citims, med andra som

lyfte upp sig mot dem, och hade övervunnit dem:

{8:6} hur också Antiochos den stora konungen av Asien, som

kom mot dem i strid, att ha en hundra och tjugo

elefanter, ryttare, vagnar och en mycket stor

armén, var slagen av dem;

{8:7} och hur de tog honom vid liv, och slöt förbund som

han och sådant som regerade efter honom ska betala en stor hyllning,

och ge gisslan, och det som var överenskommet,

{8:8} och land Indien, och Media samt Lydia och

av de goodliet länderna, som de tog av honom, och gav

till kung Eumenes:

{8:9} dessutom hur Grecians hade fastställas till

komma och förstöra dem;

{8:10} och att de, att ha kunskap därav skickas

mot dem en viss kapten och slåss med dem dräpte

många av dem, och carried away fångar sina fruar och sina barn, och bortskämda dem, och tog i besittning sina landområden, drog ner sina starka innehar och förde dem att vara deras tjänare åt denna dag:

{8:11} det blev berättat honom förutom, hur de förstörda och förde under deras herravälde alla andra riken och isles som helst motstod dem;

{8:12} men med sina vänner och som åberopas av dem de höll amity: och att de hade erövrat riken

både långt och nära, insomuch så som alla som hört talas om deras namn

var rädd för dem:

{8:13} också som, vem de skulle hjälpa till ett rike, de regera; och vem de skulle igen, de förskjuter:

Slutligen, att de var kraftigt upphöjd:

{8:14} ännu av alla här ingen av dem bar en krona eller var klädd i lila, att förstoras därmed:

{8:15} dessutom hur de hade gjort sig själva en senaten house, vari tre hundra och tjugo män satt i rådet dagligen, samråd alltid för folket, till slutet

de kan också beställas:

{8:16} och att de begått sin regering till en man varje år, som regerade över alla deras land, och som alla var lydiga till att en, och att det var varken avund eller emmulation bland dem.

{8:17} med tanke på dessa saker, Judas valde Eupolemus Sonen till John, son till Accos, och Jason den son till Eleazar, och skickade dem till Rom, för att göra en liga av Amity och konfederationen med dem,

{8:18} och att intreat dem att de skulle ta oket från dem; för de såg att kungariket av Grecians att förtrycka Israel med trældom.

{8:19} de gick därför till Rom, vilket var en mycket fantastisk resa och kom in i senaten, där de talade och sa.

{8:20} Judas Mackabaios med hans bröder, och folk av judarna, har skickat oss till er, att göra en konfederationen och fred med dig, och att vi skulle registreras din förbundsmedlemmarna och vänner.

{8:21} så saken glada romarna väl.

{8:22} och detta är en kopia av episteln som senaten skrev tillbaka igen i tabeller av mässing, och skickade till Jerusalem, som där de kan ha av dem. ett minnesmärke av fred och konfederationen:

{8:23} bra framgång vara till romarna, och människorna av judarna, av havet och på land för evigt: svärdet också och fienden är långt ifrån dem,

{8:24} om det kommer först några krig mot romarna eller någon av deras förbundsmedlemmarna hela alla deras herravälde,

{8:25} folk judarna skall hjälpa dem, som tid skall utses, med alla deras hjärta:

{8:26} inte heller skall de ge någon sak till dem som göra krig mot dem, eller hjälpa dem med proviant, vapen, pengar eller fartyg, som det har verkade bra till romarna; men de ska hålla sina förbund utan att ta någon sak därför.

{8:27} på samma sätt också, om kriget kommer först vid nationen av judarna, romarna skall hjälpa dem med alla deras hjärtan, enligt som tiden skall utses dem:

{8:28} varken skall proviant ges till dem som tar en del mot dem, eller pengar, vapen, eller fartyg, som det har

1 mackabéerna sida 660

verkade bra till romarna; men de skall hålla sin förbund, och det utan svek.

{8:29} enligt dessa artiklar gjorde romarna en förbund med judarna.

{8:30} fåfängt om härefter den ena parten eller den andra skall tror att träffas för att lägga till eller minska något, de kan göra det på deras nöjen, och som helst de skall lägga eller ta skall bort ratificeras.

{8:31} och som röra onda som Demetrius gör att

Judarna, som vi har skrivit till honom och sade, därför du

gjorde din oket tunga på våra vänner och förbundsmedlemmarna den

Judarna?

{8:32} om därför de klagar mer mot dig,

Vi kommer att göra dem rättvisa, och kämpa dig genom havet och

mark.

{9:1} dessutom när Demetrios hörde Nicanor

och hans värd dräptes i strid, han skickade Bacchides och Alkimos in i landet av Judeen andra gången, och med dem chief styrkan i hans värd:

{9:2} som gick fram genom det sätt som leder till Galgala, och slog upp sina tält innan Masaloth, som i Arbela, och efter att de hade vunnit det, de dräpte mycket folk.

{9:3} först månaden av de hundra femtio och andra år de slagit läger innan Jerusalem:

{9:4} varifrån de bort, och gick till Berea, med tjugo tusen fotfolk och två tusen ryttare.

{9:5} nu Judas hade slagit upp sitt tält på Eleasa, och tre tusen utvalda män med honom:

{9:6} som ser mängden andra armén att han så stor var öm rädd; varefter många förmedlas sig ut i mottagande, insomuch så som boning av dem inte mer men åtta hundra män.

{9:7} när Judas såg därför att hans värd-slipt bort, och att striden tryckte på honom, han var öm oroliga i sinne, och mycket bedrövad, för att han hade inte tid att samla dem tillsammans.

{9:8} ändå dem som förblev han sade, låt oss stå upp och gå upp mot våra fiender, om möjligen vi kan kunna slåss med dem.

{9:9} men de dehorted honom, sade: vi skall aldrig vara kan: Låt oss nu ganska rädda våra liv, och hädanefter kommer vi att tillbaka med våra bröder, och kämpa mot dem: för vi är men några.

{9:10} då Judas sade, Gud förbjude att jag bör göra detta sak, och fly ifrån dem: om vår tid skall komma, låt oss dö manligt för våra bröder, och låt oss inte fläcken vår hedern.

{9:11} med som värd för Bacchides bort av deras tält, och stod över mot dem, deras ryttare att vara uppdelad i två trupper, och deras slingers och bågskyttar gå före värden och de som marscherade i frammåt var alla mäktiga män.

{9:12} när det gäller Bacchides, han var i högerkanten: så värd drog nära på två delar, och lät sina trumpeter.

{9:13} de också av Judas' sida, även de lät sin

trumpeter också, så att jorden skakade på bullret från den arméer, och slaget fortsatte från morgon till kväll.

{9:14} nu när Judas uppfattas som Bacchides och styrkan i hans armé var på höger sida, tog han med honom alla härdiga män,

{9:15} som slagen högern, och eftersträvas dem åt den mount Azotus.

{9:16} men när de av vänsterkanten såg som de av den högern var slagen, de följde på Judas och de som var med honom hårt på hämlarna bakifrån:

{9:17} varefter det var en häftig strid, insomuch så som många blev dräpta på båda delarna.

{9:18} Judas också dödades, och återstoden flydde.

{9:19} sedan Jonathan och Simon tog Judas deras bror, och begravde honom i graven av sina fäder i Modin.

{9:20} dessutom de reformstopp honom, och hela Israel gjorde Bra klagan för honom, och sörjde många dagar, säger:

{9:21} Hur är den tappra mannen fallit, som levererade Israel!

{9:22} när det gäller andra saker om Judas och hans

krig, och de ädla handlingar som han gjorde, och hans storhet, de är inte skrivna: för de var väldigt många.

{9:23} nu efter döden av Judas de ogudaktiga började att utträcka sina huvuden i alla kusterna i Israel, och det uppstod upp alla såsom smide ondska.

{9:24} i dessa dagar också var det en mycket stor hungersnöd, av anledning varav landet revolterade och gick med dem.

{9:25} sedan Bacchides valde de onda männen, och gjort dem lords av landet.

{9:26} och de gjorde förfrågan och Sök efter Judas' vänner, och förde dem till Bacchides, som tog hämnd av dem, och använde dem hatar.

{9:27} så var det en stor åkomma i Israel, liknande varav inte var sedan den tid som en profet inte sågs bland dem.

{9:28} för denna sak alla Judas' vänner kom tillsammans, och sade till Jonathan,

{9:29} sedan din bror Judas dog, har vi ingen människa som honom att gå fram mot våra fiender, och Bacchides, och mot dem av vår nation som är motståndare till oss.

{9:30} nu därför har vi valt dig denna dag vara vår prins och kapten i hans ställe, att du må kampen våra strider.

{9:31} vid detta Jonathan tog ledningen på honom då, och rose upp i stället för sin bror Judas.

{9:32} men när Bacchides gat kunskap, han sökte att dräpa honom

Sidan 661 1 mackabéerna

{9:33} sedan Jonathan, och Simon hans bror, och alla som var med honom, uppfatta som flydde ut i öknen av Thecoe, och slog upp sina tält av vattnet i poolen Asphar.

{9:34} som när Bacchides förstås, han kom nära till Jordanien med alla hans värd på sabbatsdagen.

{9:35} nu Jonathan hade skickat sin bror John, kapten av folket, att be sina vänner Nabathites, att de kan lämna med dem sin vagn, som var mycket.

{9:36} men barnen av Jambri kom ut ur Medaba, och tog John, och allt som han hade, och gick sin väg med det.

{9:37} efter detta kom word till Jonathan och Simon hans bror, att barnen av Jambri gjorde ett bra äktenskap, och föra bruden från Nadabatha med en stortåg, som dotter till en av de stora furstarna av Chanaan.

{9:38} därför de mindes John sin bror, och gick upp, och gömde sig under hemliga av den berg:

{9:39} där de lyfte upp sina ögon och tittade, och, Se, det fanns mycket ado och bra vagn: och i brudgummen kom fram, och hans vänner och bröder, till möta dem med trummor och instrument av musick, och många vapen.

{9:40} sedan Jonathan och de som var med honom reste sig mot dem från platsen där de låg i bakhåll, och gjort en slakt av dem i sådan form, så många föll ner döda, och återstoden flydde in i berget och de tog alla deras bytet.

{9:41} således var äktenskapet förvandlades till sorg, och ljudet av deras melodi till klagan.

{9:42} så när de hade avenged fullt av blod från sin bror, vände de sig igen till träsket av Jordanien.

{9:43} nu när Bacchides hörde härav, han kom sabbatsdagen till bankerna av Jordanien med en stormakt.

{9:44} sedan Jonathan sade till sitt företag, låt oss gå upp nu och kämpa för våra liv, för det står inte med oss till dag, som i tid:

{9:45} ty se, slaget är före oss och bakom oss, och vattnet i Jordanien på denna sida och denna sida, marshen jämväl och trä, inte heller är det plats för oss att vända åt sidan.

{9:46} ropar ni därför nu till himlen, att ni levereras från räcka av dina fiender.

{9:47} med som de anslöt sig strid, och Jonathan sträckte ut sin hand för att slå Bacchides, men han vände tillbaka från honom.

{9:48} sedan Jonathan och de som var med honom hoppade i Jordanien, och simmade över åt andra banken: howbeit den andra gick inte över Jordan dem.

{9:49} så det blev dräpta av Bacchides' sida den dagen om tusen män.

{9:50} efteråt återvände Bacchides till Jerusalem och reparerade den starka cites i Judeen; fortet i Jeriko, och Emmaus, och Bethhoron, och Betel, och Thamnatha, Pharathoni och Taphon, dessa gjorde han stärka med hög väggar, med grindar och barer.

{9:51} och dem han satte en garnison, som de kanske arbeta illvilja på Israel.

{9:52} han berikade också staden Bethsura, och Gazera, och torn och sätta krafter i dem, och tillhandahållande av proviant.

{9:53} Dessutom tog han chief männens söner i den land för gisslan, och sätta dem i tornet på Jerusalem skall hållas.

{9:54} för övrigt i de hundra femtio och tredje året, i andra månaden, Alkimos befallde att väggen i den inre domstolen av helgedomen bör dras ner; Han drog ner också verk av profeterna

{9:55} och när han började att dra ner, även på den tiden var Alkimos plågas, och hans företag hindras: för hans munnen stoppades, och han togs med en pares, så att

han kunde inte mer talar någon sak eller ge order om hans hus.

{9:56} så Alkimos dog då med stor plåga.

{9:57} nu när Bacchides såg att Alkimos var död,

Han återvände till kungen: varefter den mark i Judéen var i övriga två år.

{9:58} då alla ogudaktiga män höll ett råd, sade:

Se, Jonathan och hans företag är tillfreds och uppehålla mig utan vård: nu därför vi kommer att föra Bacchides hit, Vem skall ta dem alla i en natt.

{9:59} så de gick och samrått med honom.

{9:60} sedan bort han, och kom med en bra värd, och skickade brev hemlighet att hans anhängare i Judeen, att de bör ta Jonathan och de som var med honom: howbeit de kunde inte, eftersom deras råd var känd för dem.

{9:61} därför de tog av männen i landet,

som var författare av det rackartyg, om femtio personer, och dräpte dem.

{9:62} efteråt Jonathan, och Simon, och de som

var med honom, fick dem bort till Bethbasi, som i den

vildmarken, och de repareras sönderfaller därav, och gjort det starka.

{9:63} som sak när Bacchides kände, han samlade tillsammans word alla hans värd, och skickas till dem som var av Judeen.

{9:64} sedan gick han och belägrade mot Bethbasi; och de kämpade mot det en lång säsong och gjorde motorer i krig.

{9:65} men Jonathan lämnade sin broder Simon i staden, och gick själv in i landet, och med en viss numret gick han fram.

{9:66} och han slog Odonarkes och sina bröder, och de barn av Phasiron i deras tält.

1 mackabéerna sida 662

{9:67} och när han började att slå dem, och kom upp med hans styrkor, Simon och hans företag gick ut ur den staden, och brände upp motorerna av krig,

{9:68} och kämpade mot Bacchides, som var slagen av dem, och de drabbade honom öm: för hans råd och travail var förgäves.

{9:69} därför han var mycket vred på de onda män

Det gav honom råd att komma in i landet, i den mån som

Han dräpte många av dem, och utlovat att återvända till sin egen

land.

{9:70} varav när Jonathan hade kunskap, han skickade ambassadörerna till honom, till slut bör han göra fred med honom, och leverera dem fångarna.

{9:71} som sak han accepterade och gjorde enligt sin krav och svor honom att han aldrig skulle göra honom skada alla dagar av sitt liv.

{9:72} när han hade återställs därför till honom den fångar som han hade tagit fordom ut ur Judeen, återvände han och gick sin väg in i sitt eget land, varken kom han något mera till sina gränser.

{9:73} således svärd upphörde från Israel: men Jonathan bodde på Machmas och började styra folket; och han förstörde de ogudaktiga män ur Israel.

{10:1} i de hundra och sextionde året Alexander, son Antiochos Epifanes med tillnamnet, gick och tog

Ptolemais: för folket hade fått honom, sätt
varav han regerade där,

{10:2} nu när kungen Demetrios hörde detta, han
samlade ihop en överstiger bra värd, och gick fram
mot honom att kämpa.

{10:3} Dessutom Demetrios skickade brev till Jonathan
med kärleksfulla ord, så som han förstoras honom.

{10:4} för sade han, låt oss först göra fred med honom,
innan han tillsammans med Alexander mot oss:

{10:5} Else kommer han ihåg allt elände som vi har
gjort mot honom och mot hans bröder och hans folk.

{10:6} därför han gav honom befogenhet att samla
tillsammans en värd, och att ge vapen, som han skulle stöd
honom i strid: han befallde också som gisslan som
var i tornet ska levereras honom.

{10:7} sedan kom Jonathan till Jerusalem, och läsa den
bokstäver i publiken av alla människor, och av dem som
var i tornet:

{10:8} som var öm rädd, när de hörde att de
kungen hade gett honom myndighet att samla ihop en värd.

{10:9} varefter de av tornet levererade deras gisslan till Jonathan, och han levererade dem till deras föräldrar.

{10:10} detta gjort, Jonathan bosatte sig i Jerusalem, och började att bygga och reparera staden.

{10:11} och han befallde arbetarna att bygga den väggar och Sions och omkring med fyrkantiga stenar för befästningen; och de gjorde så.

{10:12} sedan främlingar, som fanns i fästningarna som Bacchides hade byggt, flydde bort;

{10:13} så som varje man lämnade sin plats och gick i sitt eget land.

{10:14} endast på Bethsura vissa av dem som hade Forsaken lagen och budorden återstod stilla: för Det var deras förlägger av fristad.

{10:15} nu när kungen Alexander hört vad utlovar Demetrios hade sänt till Jonathan: när också det fick höra honom av striderna och ädla handlingar som han och hans

bröder hade gjort, och av de smärtor som de hade utstått,

{10:16} sade han, vi finna sådan en annan man? nu

Därför kommer vi göra honom vår vän och konfedererade.

{10:17} detta han skrev ett brev och skickade det till honom, enligt dessa ord, sade:

{10:18} kung Alexander till hans bror Jonathan sendeth hälsning:

{10:19} vi har hört om dig, så att du är en man av stormakt, och träffas för att vara vår vän.

{10:20} därför nu denna dag vi ordinera dig för att vara den Översteprästen i din nation, och kallas kungens vän;

(och therewithal han skickade honom en lila mantel och en krona av

guld:;) kräver dig att ta vår del och hålla vänskap med oss.

{10:21} så i den sjunde månaden av de hundra och sextionde året, vid fest de Lövhyddohögtiden sätta Jonathan på heliga manteln, och samlade krafter, och förutsatt Mycket pansar.

{10:22} varav när Demetrios hörde, han var mycket ledsen, och sade:

{10:23} Vad har vi gjort, att Alexander har hindrat oss att göra amity med judarna att stärka själv?

{10:24} jag också kommer att skriva till dem ord uppmuntran och lovar dem digniteter och gåvor, som jag kanske har deras stöd.

{10:25} han sänt till dem därför att denna effekt: King Demetrios till folket av judarna sendeth hälsning:

{10:26} medan ni har hållit förbunden med oss, och fortsatte i vår vänskap, inte gå med er med våra fiender, vi har hört härav, och är glada.

{10:27} därför nu fortsätter ni fortfarande för att vara trogen oss, och vi kommer väl kompensera dig för saker ni göra i vår räkning,

{10:28} och kommer ge dig många privilegier, och ge du belönar.

{10:29} och nu gör jag gratis dig, och för din skull jag släppa alla judar, från hyllningar och seder salt, och från crown skatter,

Sidan 663 1 mackabéerna

{10:30} och från det som appertaineth mig till
få för den tredje delen eller utsädet och halvan av frukten
i träd släpper jag det från denna dag tillbaka, så att de skall
inte tas i land i Judéen, inte heller tre
regeringar som läggs aprästadömet ut ur landet
Samaria och Galiléen, från denna dag framåt för evigt.

{10:31} låt Jerusalem också vara heliga och fri, med den
gränser, både från tiondelar och hyllningar.

{10:32} och som för tornet som är i Jerusalem, jag
ge upp myndigheten över den, och ge översteprästen, att han
får göra det sådana män som han skall välja att hålla den.

{10:33} Dessutom jag fritt sätta på liberty var och en av de
Judarna, som var buren fångar ur den mark i Judeen i
någon del av mitt rike, och jag kommer att alla mina officerare
remittera

hyllningar även av sin boskap.

{10:34} vidare kommer jag att alla högtiderna, och
Sabbaterna, Nymånadsdagarna, och högtidliga dagar och tre
dagar innan högtiden, och tre dagar efter högtiden skall
vara alla immunitet och frihet för alla judar i min sfär.

{10:35} också ingen människa skall ha befogenhet att blanda sig med

eller att antasta någon av dem i alla frågor.

{10:36} jag ytterligare kommer att, som det vara inskriven bland de

kungens styrkor ca trettio tusen män av judarna, till

Vem betalar skall anges som belongeth till alla kungens styrkor.

{10:37} och av dem några skall placeras i kungens

stark innehar, varav också några skall ställas in över angelägenheter

av den rike, som är förtroende: och jag kommer som deras

Övervakare och cheferna vara av sig själva, och att de lever

efter sina egna lagar, även som kungen har befallt i

mark i Judéen.

{10:38} och om de tre regeringar som är

lagt till Judeen från landet av Samaria, låt dem vara

gick med Judeen, som de kan räkna för att vara under

en, inte heller skyldig att lyda annan myndighet än

översteprästens.

{10:39} När det gäller Ptolemais och den mark som är knutna därtill,

Jag ger den som en fri gåva till helgedomen i Jerusalem för den

nödvändiga slutförandegarantier helgedomen.

{10:40} dessutom jag ger varje år femton tusen siklar silver ur kungens konton från platserna hör.

{10:41} och alla överskott, som officerarna betalt inte skall som i tidigare tid, från hädanefter anges mot verk av templet.

{10:42} och bredvid denna, fem tusen siklar av Silver, som de tog från användningar av templet av räkenskaperna varje år, även de sakerna skall vara ut, eftersom de hör till de präster som minister energifasen.

{10:43} och den som de vara att fly till templet i Jerusalem, eller vara inom friheter härav, att vara skuldsatta till kungen, eller för någon annan materia, låt dem vara

på liberty, och alla som har de i min sfär.

{10:44} för byggnaden också och reparation av verk helgedomen skall slutförandegarantier ges av kungens konton.

{10:45} Ja, och för byggnaden av väggarna i

Jerusalem och de befästa därav runt om, slutförandegarantier skall ges ut kungens konton, som också för den byggnaden av väggarna i Judeen.

{10:46} nu när Jonathan och folket hört dessa ord, de gav ingen kredit till dem, eller fick dem, eftersom de kom ihåg den stora onda som han hade gjort i Israel; för han hade drabbat dem mycket öm.

{10:47} men med Alexander de var väl nöjd, eftersom han var den förste som bönföll sann fred med dem, och de var konfedererade med honom alltid.

{10:48} samlades sedan kung Alexander fantastiska styrkor, och campade över mot Demetrios.

{10:49} och efter de två kungarna hade gått med striden, Demetrios värd flydde: men Alexander följde efter honom, och segrat mot dem.

{10:50} och han fortsatte striden mycket öm tills den solen gick ner: och den dagen var Demetrios dräpt.

{10:51} efteråt Alexander skickade ambassadörer till Ptolemee kung av Egypten med ett meddelande till denna effekt:

{10:52} Enföddes som jag har kommit igen till min sfär, och
am i tronen i min stamfäder, och har fått den
välde och störtades Demetrios, och återhämtade sig våra
land;

{10:53} för efter jag hade gått strid med honom, både han och
hans värd var slagen av oss, så att vi sitter i tronen
hans rike:

{10:54} nu därför göra låt oss en liga av amity
tillsammans, och ge mig nu din dotter till fru: och jag kommer
din son i lag, och kommer att ge både dig och henne som
enligt din värdighet.

{10:55} sedan Ptolemee kungen gav svaret, säger,
Glad att dagen vari du gå tillbaka in i landet av
dina fäder, och satet i tronen i deras rike.

{10:56} och nu kommer jag göra till dig, som du har skrivit:
Möt mig därför på Ptolemais, att vi kan se en
en annan. för jag kommer att gifta mig med min dotter till dig
enligt
din önskan.

{10:57} så Ptolemee gick ut ur Egypten med sin dotter

Cleopatra, och de kom till Ptolemais i hundra
sextio och andra året:

{10:58} där kung Alexander möte med honom, han gav
honom hans dotter Kleopatra, och firade henne
äktenskap på Ptolemais med stor härlighet, som samma sätt
som

Kings är.

{10:59} nu kung Alexander hade skrivit till Jonathan,
att han ska komma och möta honom.

{10:60} som gick därom hedervärt sätt till Ptolemais,
där han träffade de två kungarna, och gav dem och deras
vänner

Silver och guld, och många presenter och hittade favör
synen.

{10:61} då vissa pestilent kamrater av Israel,
män av en ogudaktiga liv, samlat sig mot honom, att

1 mackabéerna sida 664

anklaga honom: men kungen skulle inte höra dem.

{10:62} Ja mer än så, kungen befallt att ta
utanför hans kläder och klä honom i lila: och de gjorde så.

{10:63} och han gjorde honom sitta själv och sade till hans

furstar, gå med honom in mitt i staden, och göra kungörelse, att ingen man klaga mot honom av någon fråga, och att ingen människa besvära honom för någon slags orsaka.

{10:64} nu när hans anklagare såg att han var hedrad enligt kungörelsen, och klädd i lila, de alla flydde.

{10:65} så kungen hedrade honom, och skrev honom bland hans chef vänner, och gjorde honom till en hertig, och delaktig i hans Dominion.

{10:66} efteråt Jonathan återvände till Jerusalem med frid och glädje.

{10:67} vidare i; hundra threescore och femte året kom Demetrios son Demetrios av Crete in den Hans fäders land:

{10:68} varav när kung Alexander hört berätta, var han rätt ledsen och returnerade till Antiochia.

{10:69} sedan Demetrios gjorde Apollonios guvernören av Celosyria hans general, som samlade ihop en bra värd,

campade i Jamnia och sänt till Jonathan höga

präst, sade:

{10:70} du ensam liftest upp dig själv mot oss, och jag är skrattade för att håna för din skull, och förebrådde: och varför dost

du skryter din makt mot oss i bergen?

{10:71} nu därför, om du trustest i din egna styrka, komma ner till oss i fältet vanligt och låt oss prova ärendet tillsammans: för med mig är kraften i den städer.

{10:72} Ask och lära sig vem jag är, och resten som tar våra del, och de skall berätta för dig att din fot inte är kunna flygning i deras eget land.

{10:73} därför nu du skall inte vara kunna följa den ryttare och så en stormakt i slätten, där är varken sten flint, inte heller plats att fly till.

{10:74} så när Jonathan hörde dessa ord av Apollonios, han flyttades i hans sinne, och välja tio tusen män han gick ut ur Jerusalem, där Simon hans bror träffade honom för att hjälpa honom.

{10:75} och han slog upp sitt tält mot Joppa: men; de av Joppe stänga honom ut ur staden, eftersom Apollonios hade en garnisonen där.

{10:76} sedan Jonathan belägrade det:: varefter de av staden låta honom rädsla för: och så Jonathan vann Joppe.

{10:77} varav när Apollonios hörde, han tog tre tusen ryttare, med en stor mängd fotfolk, och gick till Azotus som en som rest och drog therewithal honom fram till slätten. eftersom han hade ett stort antal ryttare, som han satte sin lit.

{10:78} sedan Jonathan följde efter honom till Azotus, där härar gick slaget.

{10:79} nu Apollonios hade lämnat tusen ryttare i bakhåll.

{10:80} och Jonathan visste att det fanns en ambushment bakom honom; för de hade omringa i hans värd och kasta dart på folket, från morgon till kväll.

{10:81} men folket stod stilla, som Jonathan hade befallde dem: och så fiender hästar var trötta.

{10:82} sedan frambringat Simon hans värd, och ställa dem mot fotfolk, (för ryttarna spenderades) som blev slagen av honom och flydde.

{10:83} ryttarna också, att vara utspridda i fältet flydde till Azotus och gick in i Bethdagon, deras idol's templet, för säkerhet.

{10:84} men Jonathan satte eld på Azotus och städerna runt omkring det, och tog deras bytet; och tempel Dagon, med dem som var flydde in i det, han brände med eld.

{10:85} således fanns det brände och dräpts med svärd nära nog åtta tusen män.

{10:86} och därifrån Jonathan bort sin värd, och campade mot Ascalon, där männen i staden kom tillbaka, och träffade honom med stor pompa.

{10:87} efter detta återvände Jonathan och hans värd åt Jerusalem, att ha någon bytet.

{10:88} nu när kung ALEXander hörde dessa saker, Han hedrade Jonathan ännu mer.

{10:89} och skickade honom ett spänne av guld, som användningen är att vara

givet att såsom är kungens blod: han gav honom också Accaron med gränsar därav i besittning.

{11:1} och kungen av Egypten samlat ihop en stor värd, som sanden som ligger vid havet, och många fartyg, och gick omkring genom svek att få Alexander's kungariket, och ansluta den till sin egen.

{11:2} varefter han tog sin resa till Spanien i fredliga sätt, så som de av de städer som öppnas till honom, och träffade honom: för kung Alexander hade befallt dem så att göra, eftersom han var sin bror i lag.

{11:3} nu Ptolemee trädde i städerna, satte han varenda en av dem en garnison soldater att hålla den.

{11:4} och när han kom nära Azotus, de visade honom i Dagens Tempel som brändes och Azotus och förorterna därav som förstördes, och organ som var gjutna utomlands och dem som han hade bränt i striden; för de hade gjort högar av dem förresten där han ska passera.

{11:5} också de berättade kungen som helst Jonathan hade

gjort, att den avsikt som han skulle klandra honom: men kungen höll hans

fred.

{11:6} sedan Jonathan träffade kungen med stor pompa på Joppa, där de hälsade varandra och lämnats in.

Sidan 665 1 mackabéerna

{11:7} efteråt Jonathan, när han hade gått med den kung att floden heter Eleutheros, återvände igen till Jerusalem.

{11:8} kung Ptolemee därför ha kommit i herraväldet över städerna vid havet åt Seleucia vid havet kusten, inbillade ogudaktiga rådslag mot Alexander.

{11:9} varefter han skickade ambassadörer till kung Demetrius, sade: kom, låt oss göra en liga vardera sidan salens oss,

och jag skall ge dig min dotter som Alexander har, och du skall regera i din Faders rike:

{11:10} för jag ångrar att jag gav min dotter till honom, för Han försökte dräpa mig.

{11:11} således gjorde han förtala honom, eftersom han var som önskar

hans rike.

{11:12} Därför tog han sin dotter från honom, och gav henne till Demetrios, och övergav Alexander, så att deras hatet var öppet känt.

{11:13} sedan Ptolemee trädde i Antiochia, där han Set två kronor på hans huvud, kronan av Asien och Egypten.

{11:14} i betyder säsongen var kung Alexander i Kilikien, eftersom de som bodde i dessa delar hade revolterat från honom.

{11:15} men när Alexander hört talas om detta, kom han till krig mot honom: varefter kung Ptolemee frambringat hans värd, och träffade honom med en mäktig kraft, och satte honom till flyg.

{11:16} så Alexander flydde in i Arabien det vara försvarade; men kungen Ptolemee var upphöjd:

{11:17} för Zabdiel arabiska tog fart på Alexander huvudet, och skickade det till Ptolemee.

{11:18} kung Ptolemee dog också den tredje dagen efter, och

de som var i stark lastrummen var slagna av en annan.

{11:19} detta sätt Demetrios regerade i hundra sextio och sjunde året.

{11:20} samtidigt Jonathan samlade

dem som var i Judeen ta tornet som var i

Jerusalem: och han gjorde många motorer av krig mot den.

{11:21} sedan kom ogudaktiga personer, som hatade sina egna människor, gick till kungen och sa till honom att Jonathan belägrade tornet,

{11:22} varav när han hörde, han var arg, och

omedelbart ta bort, han kom till Ptolemas och skrev

till Jonathan, att han bör inte belägras till tornet, men

kom och tala med honom vid Ptolemas i stor hast.

{11:23} ändå Jonathan, när han hörde detta,

befallde att belägra det fortfarande: och han valde vissa av de

äldste i Israel och präster och sätta sig själv i fara;

{11:24} och tog silver och guld, och kläder och dykare

presenterar förutom, och gick till Ptolemas till kungen,

där hittade han favör i sitt sikte.

{11:25} och även vissa ogudaktiga män av folket

hade gjort klagomål mot honom,

{11:26} ännu kungen bönföll honom som hans föregångare hade gjort tidigare, och främjas honom i åsynen av alla hans vänner,

{11:27} och bekräftade honom i det höga prästadömet, och i alla heder att han hade innan, och gav honom främste bland hans chef vänner.

{11:28} sedan Jonathan önskas konungen, att han skulle gör Judeen fri från hyllning, som också de tre regeringarna, med landet av Samaria; och han lovade honom tre hundra talanger.

{11:29} så kungen samtyckt, och skrev brev till Jonathan av alla dessa saker på detta sätt:

{11:30} konung Demetrius till hans bror Jonathan, och till nationen av judarna, sendeth hälsning:

{11:31} vi skicka dig här en kopia av brevet som vi skriver till vår kusin Lasthenes rörande er, att ni kanske ser det.

{11:32} konung Demetrius åt hans fader Lasthenes sendeth hälsning:

{11:33} är vi fast beslutna att göra gott för folk
Judarna, som är våra vänner och hålla förbund med oss,
på grund av deras goda vilja mot oss.

{11:34} därför vi har ratificerat dem. gränser
i Judeen, med Apherema tre regeringar och
Lydda och Ramathem, som läggs till Judeen från den
Samaria, och allt som hör till dem,
för alla som offra i Jerusalem, i stället för den
betalningar som kungen fick av dem årliga fordom
ur frukterna av jorden och träd.

{11:35} och när det gäller andra saker som hör hemma till oss
av den

tionde och seder som gäller oss, som också saltpits,
och kronan skatterna, som skall betalas till oss, vi beviljar
ansvarsfrihet

dem av dem alla för deras befrielse.

{11:36} och ingenting häri ska återkallas från detta
tid tillbaka för alltid.

{11:37} nu ser därför att du gör en kopia av dessa
saker, och låt det vara levereras till Jonathan och satt på
det heliga berget på ett iögonfallande ställe.

{11:38} efter detta, när kungen Demetrios såg att marken var tyst inför honom, och att inget motstånd gjordes mot honom skickade han bort alla sina styrkor, var och en till hans

egen plats, utom vissa band av främlingar, som han hade samlats in från öarna hedningarnas: därför alla de styrkor av sina fäder hatade honom.

{11:39} Dessutom fanns det en Tryphon, som hade varit Alexanders del afore, som såg att alla värden

mumlade mot Demetrios, gick till Simalcue arabiska som förde upp Antiochos den unge son Alexander,

{11:40} och låg öm honom att leverera honom denna unga

Antiochos, som han skulle regera i sin fars ställe: han berättade honom därför alla att Demetrios hade gjort, och hur hans män kriget var i fiendskap med honom, och det förblev han en

1 mackabéerna sida 666

lång säsong.

{11:41} under tiden Jonathan sänt till kung

Demetrios, som han skulle kasta dem av tornet av

Jerusalem, och de också i fästningarna: för de kämpade

mot Israel.

{11:42} så Demetrios sänt till Jonathan, sade: jag kommer inte bara gör detta för dig och ditt folk, men jag vill högste hedra dig och din nation, om tillfälle serverar.

{11:43} nu därför skall du göra väl, om du skickar mig män att hjälpa mig; för alla mina krafter är borta från mig.

{11:44} vid detta Jonathan skickade honom tre tusen starka män till Antiochia: och när de kom till kungen, kungen var mycket glad för deras ankomst.

{11:45} fåfängt de som var av staden samlades själva grupp in mitt i staden, att antalet ett hundra och tjugo tusen män, och skulle ha dräpt kungen.

{11:46} därför kungen flydde till domstolen, men de staden höll passagera av staden, och började slåss.

{11:47} då kungen kallas till judarna för hjälp, som kom till honom på en gång, och dispergering själva genom staden dräpte den dagen i staden till antalet en hundra tusen.

{11:48} också de satte eld på staden och gat många bytet

samma dag och levereras kungen.

{11:49} så när de av staden såg att judarna hade fick staden som de skulle, var deras mod avtagit: därför de gjort bön till konungen, och grät, sade:

{11:50} ge oss fred, och låt judarna upphöra från attackera oss och staden.

{11:51} med som de kastade bort sina vapen, och slöt fred; och judarna var hedrad i åsynen av den kung, och i åsynen av alla som var i hans rike; och de återvände till Jerusalem, att ha stora bytet.

{11:52} så kungen Demetrios satt på tronen i hans rike, och marken var lugnt före honom.

{11:53} ändå han fartvindskylda i allt som någonsin han talade, och främmande själv från Jonathan, varken belönas han honom enligt de förmåner som han hade fick av honom, men besvärat honom mycket öm.

{11:54} efter detta återvände Tryphon, och med honom den unga barn Antiochos, som regerade, och kröntes.

{11:55} sedan samlades det till honom alla män i krig,

Vem Demetrios hade lagt bort och de kämpade mot Demetrios, som vände ryggen och flydde.

{11:56} Dessutom Tryphon tog elefanterna, och vann Antioch.

{11:57} då unga Antiochos skrev till Jonathan, säger, jag bekräfta dig i det höga prästadömet och utse dig härskare över fyra regeringar, och att vara en kungens vänner.

{11:58} vid detta sände han honom gyllene fartyg ska delges i, och gav honom lämna att dricka i guld och att vara klädd i lila, och att bära ett gyllene spänne.

{11:59} sin bror Simon också gjorde han kapten från den platsen kallas en stege av Tyrus till gränisar av Egypten.

{11:60} sedan Jonathan gick ut och passerade genom de städer utöver vattnet och alla krafter i Syrien samlades sig till honom för att hjälpa honom: och när han kom till Ascalon, de av staden träffade honom hedervärt sätt.

{11:61} från varifrån han åkte till Gaza, men de i Gaza stänga honom ute; därför han belägrade det:, och brände den förortererna därav med eld, och bortskämd dem.

{11:62} efteråt, när de i Gaza gjorde bön
Jonathan, han slöt fred med dem och tog söner
deras främsta män för gisslan, och skickade dem till Jerusalem,
och passerade genom landet till Damaskus.

{11:63} nu när Jonathan hört att Demetrios
Princes var komma till Cades, vilket är i Galileen, med en
stormakt, purposing ta bort honom ur landet,
{11:64} han åkte för att träffa dem, och lämnade Simon brodern
i landet.

{11:65} sedan Simon slagit läger mot Bethsura och
kämpade mot det en lång säsong, och käften det:

{11:66} men de ville ha fred med honom, som
han beviljas dem, och sedan lägger ut dem därifrån, och
tog staden, och som en garnison i den.

{11:67} som för Jonathan och hans värd, slog de upp på den
bevattna av Gennesar, från varifrån tidigt på morgonen
de gat dem till slätten av Nasor.

{11:68} och se, värd för främlingar träffade dem i
slätten, som, efter att ha lagt män i bakhåll för honom i den
bergen, kom sig över mot honom.

{11:69} så när de som låg i bakhåll steg av sin platser och gick slaget, allt som var av Jonathans sida flydde; {11:70} insomuch så som det var inte en av dem kvar, utom Matatias son Absalom, och Judas son av Calphi, kaptenerna av värden.

{11:71} sedan Jonathan hyra hans kläder och kastade jorden på hans huvud och bad.

{11:72} därefter vrida igen till strid, han satte dem till flyg, och så de sprang iväg.

{11:73} nu när hans egna män som var flydde såg detta, de vände igen till honom och med honom eftersträvas att Cades, ända till sitt eget tält, och där de slog läger.

{11:74} så fanns dräpt hedningarnas den dagen om tre tusen män: men Jonathan återvände till Jerusalem.

{12:1} nu när Jonathan såg då serverade honom, han valde vissa män, och skickade dem till Rom, att bekräfta och förnya den vänskap som de hade med dem.

{12:2} skickade han märker också att Lacedemonians, och andra ställen, för samma ändamål.

Sida 667 1 mackabéerna

{12:3} så de gick till Rom, och in i den senaten, och sade: Jonathan översteprästen, och folk Judarna, skickade oss er till slutet ni bör förnya den vänskap, som ni hade med dem och league, som i tidigare tid.

{12:4} vid detta romarna gav dem bokstäver åt den guvernörer i varje plats som de ska ta dem till mark i Judéen fredligt.

{12:5} och detta är en kopia av bokstäverna som Jonathan skrev till Lacedemonians:

{12:6} Jonathan översteprästen och äldsterna i den nation, och prästerna, och den andra av judarna, till den Lacedemonians sina bröder skicka hälsning:

{12:7} det fanns skrivelser i tider förflutna till Onias den Översteprästen från Dareios, som regerade sedan bland er, till betyda att ni är våra bröder, som kopian här tecknas ange.

{12:8} då Onias bönföll ambassadören som skickades hedervärt sätt, och fick breven, vari förklaringen var gjord av ligan och vänskap.

{12:9} därför vi också, om än vi behöver ingen av dessa saker, att vi har skriften heliga böcker i våra händer att trösta oss,

{12:10} har ändå försökt att skicka er för förnyelse av broderskap och vänskap, lest vi bör blivit främlingar er helt och hållet: det är en lång tid gått sedan ni sänt till oss.

{12:11} vi därför hela tiden utan uppehåll, både i våra högtider, och andra praktiska dagar, minns du i uppoffringarna som vi erbjuder, och våra böner, som skäl är, och som det anstår oss att tänka på våra bröder:

{12:12} och vi är rätt glad av din ära.

{12:13} när det gäller oss själva, vi har haft stora bekymmer och krig på varje sida, forsomuch som kungarna som är runda Om oss har kämpat mot oss.

{12:14} howbeit skulle vi inte vara besvärande eder, inte heller till andra av våra förbundsmedlemmarna och vänner, i dessa krig:

{12:15} för har vi hjälp från himlen som succoueth oss, så vi levereras från våra fiender, och våra fiender

förs under foten.

{12:16} för denna sak vi valde Numenius son

Antiochos och Antipater han son till Jason, och skickade dem till romarna, förnya den amity som vi haft med dem, och tidigare ligan.

{12:17} vi befallde dem också för att gå till er, och till Salute och leverera du våra brev rörande den förnyelse av vårt broderskap.

{12:18} därför nu ni skall göra bra för att ge oss en svara därtill.

{12:19} och detta är en kopia av bokstäverna som Oniares skickas.

{12:20} Areios kungen av Lacedemonians till Onias den överstepräst, hälsning:

{12:21} förekommer i skrift, som Lacedemonians och Judar är bröder, och att de är av beståndet av Abraham:

{12:22} nu därför, eftersom detta är kommit till vår kunskap, ni gör klokt i att skriva åt oss av din välstånd.

{12:23} vi skriver tillbaka igen till dig, som din boskap

och varor är vår, och våra är din vi kommandot
därför våra ambassadörer att göra rapport er
klok.

{12:24} nu när Jonathan hörde att Demebius'

Princes var komma att slåss mot honom med en bättre värd
än tidigare,

{12:25} han bort från Jerusalem och träffade dem i den
mark av Amathis: för att han gav dem ingen respit att ange
hans
land.

{12:26} han skickade spioner också åt sina tält, som kom
igen, och berättade för honom att de utsetts komma över
dem under säsongen natt.

{12:27} därför så snart som solen var nere,
Jonathan befallde sina män att titta på, och att vara i famn,
som hela natten lång kanske de redo att slåss: även han
utsända runt centinels om värden.

{12:28} men när motståndarna hörde att Jonathan och
hans män var redo för strid, de fruktade och skälvde i
deras hjärtan, och de tände eldar i deras läger.

{12:29} howbeit Jonathan och hans företag visste det inte tills morgonen: för de såg lamporna brinnande.

{12:30} sedan Jonathan förföljde dem, men gick förbi dem inte: för de var borta över floden Eleutheros.

{12:31} därför Jonathan vände Arabians, som kallades Zabadeans, och slog dem och tog deras skämmer bort.

{12:32} och ta bort därifrån, han kom till Damaskus, och så passerade alla land

{12:33} Simon också gick ut och passerade genom de land till Ascalon samt lastrum där angränsande, från varifrån han vände sig åt sidan till Joppe och vann den.

{12:34} för han hade hört att de skulle leverera hold dem som deltog i Demetrios; Därför satte han en garnisonen det att hålla den.

{12:35} efter detta kom Jonathan hem igen, och ringer äldsterna i folket tillsammans, han rådgjorde med dem om att bygga starka innehar i Judeen,

{12:36} och göra väggarna i Jerusalem högre, och att höja en bra fäste mellan tornet och staden, för att

skiljer den från staden, att så skulle det vara ensam, att män kan varken sälja eller köpa i den.

{12:37} detta de kom tillsammans för att bygga upp staden, eftersom en del av väggen mot bäcken på öster sida var fallit ner, och de reparerade det som var kallas Caphenatha.

1 mackabéerna sida 668

{12:38} Simon också ställa in MisterNamar i Sephela, och gjort det

stark med grindar och barer.

{12:39} nu Tryphon gick omkring för att få Konungariket

Asien, och att döda Antiochos konungen, som han kan ställa den

kronan, på hans eget huvud.

{12:40} men han var rädd att Jonathan inte skulle

drabbas av honom, och att han skulle kämpa mot honom; Därför

Han sökte ett sätt hur du ta Jonathan, som han skulle döda honom. Så han bort och kom till Bethsan.

{12:41} sedan Jonathan gick ut för att träffa honom med fyrtio tusen män valt för striden, och kom till Bethsan.

{12:42} nu när Tryphon såg Jonathan kom med så stor en kraft, han vågade sträcka inte sin hand mot honom;

{12:43} men fick honom hedervärt sätt, och beröm honom till alla hans vänner, och gav honom gåvor, och befallde sina män av kriget vara så lydiga till honom, som till sig själv.

{12:44} till Jonathan också han sade, varför har du förde hela detta folk till så stora problem, att se finns det ingen krig vardera sidan salens oss?

{12:45} därför skickar nu hem igen, och Välj några män att vänta på dig, och kommer du med mig till Ptolemais, för jag ger det dig och resten av den starka lastrum och styrkor, och allt som har någon laddning: som för mig, jag

kommer att återvända och avgår: Detta är orsaken till min ankomst.

{12:46} så Jonathan tro honom gjorde som han bade honom, och skickade iväg sin värd, som gick i land i Judéen.

{12:47} och med sig själv behöll han men tre tusen män, varav han skickade två tusen i Galileen, och en tusen gick med honom.

{12:48} nu så snart Jonathan trädde i Ptolemais, de av Ptolemais stänga grindarna och tog honom, och alla dem som medföljde honom de dräpte med svärd.

{12:49} sedan skickas Tryphon en mängd fotfolk och Ryttarna i Galileen, och till den stora slätten, att förstöra alla Jonathans företag.

{12:50} men när de visste att Jonathan och de som var med honom togs och dräpt, de uppmuntrade en annan. och gick nära varandra, beredda att kämpa.

{12:51} de därför som följde dem, uppfatta att de var redo att kämpa för sina liv, vände tillbaka igen.

{12:52} varefter de alla kom in i den mark i Judéen fredligt, och där de reformstopp Jonathan, och dem som var med honom, och de var ömma rädd; därför alla Israel gjort fantastiska klagan.

{12:53} då alla de hedniska som var runt omkring då sökte förgöra dem: för sa de, de har ingen kapten, inte heller någon att hjälpa dem: nu därför låt oss göra krig mot dem, och ta bort deras memorial bland män.

{13:1} nu när Simon hörde att Tryphon hade samlade ihop en bra värd för att invadera den mark i Judéen, och förstöra den,

{13:2} och såg att folket var i stor darrande och rädd, han gick upp till Jerusalem, och samlade folket tillsammans,

{13:3} och gav dem uppmaning, säger, ni själva vet vilka stora ting jag, och mina bröder och min fars hus, har gjort för lagar och helgedomen, slagen också och bekymmer som vi har sett.

{13:4} av anledning varav alla mina bröder är dräpt för Israels skull, och jag är ensam.

{13:5} nu därför att det långt ifrån mig, att jag borde skona mitt eget liv i helst problem: för jag är ingen bättre än mina bröder.

{13:6} Doubtless jag kommer att hämnas min nation, och den helgedom, och våra hustrur och våra barn: för alla de hedniska har samlats för att förgöra oss mycket ont uppsåt.

{13:7} nu så snart folket hört dessa ord, deras ande återupplivas.

{13:8} och de svarade med hög röst och sade:

Du skall vara vår ledare istället för Judas och Jonathan thy
bror.

{13:9} slåss du våra strider, och överhuvudtaget, du
befalld oss att vi gör.

{13:10} så då han samlat ihop alla män i krig,
och gjorde brådska att avsluta väggarna i Jerusalem, och han
befäst det runt omkring.

{13:11} han skickade också Jonathan son till Absalom, och
med honom en stor makt, att Joppe: som kastar ut dem som
var däri kvar i den.

{13:12} så Tryphon bort från Ptolemaus med en
stor kraft att invadera den mark i Judeen, och Jonathan var
med honom i församling.

{13:13} men Simon slog upp sitt tält på MisterNamar, över
mot slätten.

{13:14} nu när Tryphon visste att Simon var stigit
upp i stället för sin bror Jonathan, och tänkt att gå med i striden
med honom sände han bud till honom och sade,

{13:15} medan vi har Jonathan din broder håll, det

är för pengar som han skyldig till kungens skatt,
om verksamheten som begicks till honom.

{13:16} därför nu skicka ett hundra talanger av silver,
och två av hans söner för gisslan, som när han är på liberty
han kan inte göra uppror från oss, och vi kommer att låta
honom gå.

{13:17} hereupon Simon, om än han uppfattade som de
talade falskt till honom skickade han ändå pengar och den
barn, lest möjligen han bör upphandla till sig själv

Bra hat mot människor:

{13:18} som kanske har sagt, eftersom jag inte skickade honom
den

pengar och barnen, därför är Jonathan döda.

{13:19} så han skickade dem barnen och hundra

talanger: howbeit Tryphon fartvindskylda inte heller skulle han
låta

Jonathan gå.

Sida 669 1 mackabéerna

{13:20} och efter detta kom Tryfon för att invadera landet,
och förstöra den, gå runt förresten som leder

åt Adora: men Simon och hans värd marscherade mot honom i

varje plats, varhelst han gick.

{13:21} nu de som fanns i tornet sände budbärare åt Tryphon, till slut bör att han påskynda sin ankomst dem till vildmarken, och skicka dem matvaror.

{13:22} redo därför Tryphon gjorde alla hans ryttare att komma på natten: men föll en mycket stor snö, genom Anledningen varav han inte kom. Så han avgick, och kom in i landet av Galaad.

{13:23} och när han kom nära Bascama han dräpte Jonathan, som begravdes där.

{13:24} efteråt Tryphon tillbaka och gick in i hans egen mark.

{13:25} sedan skickade Simon, och tog ben av Jonathan hans bror, och begravde dem i Modin, staden av sina fäder.

{13:26} och hela Israel gjorde stor klagan för honom, och reformstopp honom många dagar.

{13:27} Simon byggde också ett monument vid graven av sin far och hans bröder, och höjde det väders till synen, med huggen sten bakom och innan.

{13:28} dessutom satte han upp sju pyramiderna, en mot

en annan, för hans far, och hans mor och hans fyra bröder.
{13:29} och dessa gjorde han listiga enheter, om den som han tagit fantastiska pelarna, och vid pelarna han alla deras rustning för en evig minne och rustning fartyg ristade, att de kan ses av alla som seglar på de havet.

{13:30} detta är graven som han gjort på Modin, och det står ännu till denna dag.

{13:31} nu Tryphon behandlas på ett bedrägligt sätt unga kung Antiochos och dräpte honom.

{13:32} och han regrade i sitt ställe, och krönte sig själv kung av Asien, och förde en stor katastrof i landet.

{13:33} sedan Simon byggt upp starka lastrummen i Judeen, och inhägnade dem om med höga torn och fantastiska väggar, och grindar, och barer och lade upp matvaror däri.

{13:34} Dessutom Simon valde män, och skickas till kung Demetrios till slutet han bör ge landet en immunitet, eftersom alla att Tryfon gjorde var att förstöra.

{13:35} åt vem kungen Demetrios svarade och skrev efter detta sätt:

{13:36} konung Demetrius åt Simon översteprästen, och vän av kungar, som också till den äldste och nation av den Judar, sendeth hälsning:

{13:37} den gyllene kronan och scarlet manteln, som ni sänt till oss, vi har fått: och vi är redo att göra en hållfast fred med dig, ja, och att skriva åt våra officerare, att bekräfta den immunitet som vi har beviljat.

{13:38} och som helst förbunden vi har gjort med du skall stå; och stark lastrummen, som ni har byggde, skall vara din egen.

{13:39} som för tillsyn eller fel begåtts åt detta dag, vi förlåter den och crown skatten också, som ni är skyldig oss:

och om det fanns några andra hyllning i Jerusalem, skall Inga fler betalas.

{13:40} och titta vem är träffas bland er att vara i vår domstolen, låt sedan vara inskrivna, och må det råda frid vardera sidan salens oss.

{13:41} således oket av hedningarna togs bort från Israel i de hundra och seventieth år.

{13:42} då Israels folk började skriva i deras

instrument och avtal, under det första året av Simon den Översteprästen, guvernören och ledare för judarna.

{13:43} i dessa dagar som Simon slog läger mot Gaza och belägrade det runt omkring; Han gjorde också en motor i kriget, och

ställa in den genom staden, och misshandlade en vissa torn, och tog den.

{13:44} och de som fanns i motorn hoppade in i den staden; varefter det fanns en stor kalabalik i staden:

{13:45} så som folket i staden hyr sin kläder, och klättrade på väggarna med sina fruar och barn, och ropade med hög röst, bönfällande Simon till ge dem fred.

{13:46} och de sa, handskas inte med oss enligt våra ondska, men enligt din barmhärtighet.

{13:47} så Simon var stillad mot dem, och kämpade ingen mer mot dem, men sätta dem ut ur staden, och rengjord husen vari idolerna var, och så trädde in i den med låtar och tacksägelse.

{13:48} Ja, han satte all orenhet ur det och placeras sådana män det som skulle hålla lagen och gjorde den starkare

än det var innan, och byggde där en dwellingplace för själv.

{13:49} de också av tornet i Jerusalem hålls så sundet, som de varken kunde komma fram, eller gå in på landet, varken köpa eller sälja: varför de var i stor nöd i brist på proviant, och ett stort antal av dem omkom genom svält.

{13:50} sedan ropade de till Simon, bönfällande honom vara ett med dem: vilken sak som han beviljats dem; och när Han hade lägger ut dem därifrån, han renade tornet från föroreningar:

{13:51} och trädde i det tre och tjugonde dagen i den andra månaden i den hundra sjuttio och första året, med Thanksgiving och grenar av palmer och med harpor, och cymbaler, och med viols, psalmerna och låtar: eftersom Det var förstört en stor fiende ur Israel.

{13:52} han ordinerade också att dagen bör hållas varje år med glädje. Dessutom kullen av templet att var tornet han görs starkare än den var, och där han bodde själv med sitt företag.

{13:53} och när Simon såg att John sonen var en tapper man, han gjorde honom till kapten för alla värddar; och han bodde i Gazera.

1 mackabéerna sida 670

{14:1} nu i de hundra sextio och tolfte år Kung Demetrios samlade sina styrkor, och gick in Media att få honom för att kämpa mot URLs.

{14:2} men när Arsakes, kung av Persien och Media, hört att Demetrios angavs inom sina gränser, han skickade en av hans furstar att ta honom vid liv:

{14:3} som gick och slog värd för Demetrios, och tog honom och förde honom till Arsakes, av vem sattes han i församling.

{14:4} när det gäller den mark i Judeen, som var lugnt alla dagar av Simon; för han sökte goda i sin nation i sådana wise, som evigt hans myndighet och ära glada dem väl.

{14:5} och som han var hederliga i alla sina handlingar, så i detta,

att han tog Joppa för en tillflyktsort, och gjort en ingång till öarna i havet,

{14:6} och utvidgade gränserna för sin nation, och återhämtat sig landet,

{14:7} och samlade ett stort antal fångar, och hade herraväldet över Gazera och Bethsura, och tornet, ur vilken han tog alla orenhet, var varken det någon som motstod honom.

{14:8} sedan gjorde de till sin grund i fred, och den jorden gav hennes ökning, och träden i fältet deras frukt.

{14:9} de gamla männen satt alla i gatorna, gemenskap tillsammans med bra saker, och de unga männen sätta på härliga och krigiska kläder.

{14:10} han tillhandahålls proviant för städerna, och som i dem alla slags ammunition, så att hans ärade namn var känd till slutet av världen.

{14:11} han slöt fred i landet, och Israel jublade med stor glädje:

{14:12} för varje man som satt under sin vinstock och sitt fikonsträd,

och det fanns ingen att striden dem:

{14:13} varken fanns någon kvar i landet att kämpa

mot dem: Ja, kungarna själva störtades i dessa dagar.

{14:14} Dessutom han stärkt alla dem av hans folk som fördes låg: lagen han sökte ut; och varje contemner av lag och ond person tog han bort.

{14:15} han förskönas helgedomen och multiplicerat med fartyg av templet.

{14:16} nu när det hördes på Rom och så långt Sparta, att Jonathan var död, de var mycket ledsen.

{14:17} men så fort de hörde att hans bror Simon blev överstepräst i hans ställe och styrde landet, och städerna däri:

{14:18} de skrev till honom i tabeller av mässing, förnya vänskap och förbund som de hade gjort med Judas och Jonathan hans bröder:

{14:19} som skrifter lästes för den församlingen i Jerusalem.

{14:20} och detta är en kopia av bokstäverna som de Lacedemonians skickas; Linjalerna av Lacedemonians, med staden, åt Simon översteprästen och äldsterna, och

präster och rester av folket av judarna, våra bröder,

Skicka hälsning:

{14:21} ambassadörerna som skickades till vårt folk certifierat oss om din härlighet och ära: därför var vi glad för deras ankomst,

{14:22} och registrera sakerna som de talade i den rådet av folket på detta sätt. Numenius son till Antiochos och Antipatros son till Jason, judarna' ambassadörer, kom till oss för att förnya den vänskap som de hade med oss.

{14:23} och det glada folket för att underhålla männen hedervärt sätt, och att sätta kopian av deras ambassage i Publick records, till slut folket i Lacedemonians kanske har ett minnesmärke därav: Dessutom har vi skrivit en kopia därav till Simon översteprästen.

{14:24} efter detta Simon skickade Numenius till Rom med en Bra sköld av guld-av tusen pund vikt att bekräfta ligan med dem.

{14:25} varav när folk hört, sade de, vad

Tack skall vi ge till Simon och hans söner?

{14:26} för han och hans bröder och hans hus

far har etablerade Israel, och jagade bort i kamp deras fiender från dem, och bekräftade sin frihet.

{14:27} så då de skrev det i tabeller av mässing, som

de satt på pelare i berget Sion: och detta är en kopia av

handstilen; Den artonde dagen i månaden Elul, i den

hundra sextio och tolfte året, är det tredje året av

Simon översteprästen,

{14:28} på Saramel i stor församling i

präster, och människor, och linjaler av nationen, och äldste i

landet, var dessa saker som anmält oss.

{14:29} Enföddes som ofta har förekommit krig i

landet, vari för underhållet av deras helgedom,

och lagen, Simon Mattathias, son av eftervärlden av

Jarib, sätta tillsammans med hans bröder, sig i

Jeopardy, och motstånd mot fiender i deras nation gjorde sin

nation stor ära:

{14:30} (för efter att Jonathan, att ha samlat hans

nation tillsammans, och varit deras överstepräst, lades till hans

människor,

{14:31} sina fiender beredd att invadera deras land, att de kan förstöra den, och lägga händerna på helgedomen:

{14:32} då Simon steg upp, och kämpade för hans nation, och tillbringade mycket av sitt eget ämne och beväpnade de

tappra män i sin nation och gav dem löner

{14:33} och befästa städerna i Judeen, tillsammans med Bethsura, som ligger vid gränsen till Judeen, där den pansar fiender hade varit förut; men han satte en garnison av judar det:

{14:34} Dessutom han berikade Joppa, som ligger vid den havet och Gazera, som bordereth vid Azotus, där den fiender hade bodde innan: men han placerade judar där, och

Sidan 671 1 mackabéerna

möblerade dem med alla saker praktiskt för reparation därav.)

{14:35} folket sjöng därför agerar av Simon, och till vilken härlighet trodde han att föra sin nation, gjorde honom sin guvernör och överstepräst, eftersom han hade gjort allt

dessa saker, och för rättvisa och tro som han höll till hans nation, och för att han försökte med alla medel upphöja hans personer.

{14:36} för i hans tid saker som blomstrade i händerna, så att hedningarna har tagits ur sitt land, och de också som fanns i staden av David i Jerusalem, som hade gjorde sig ett torn, ur vilken de utfärdats, och förorenade om helgedomen, och gjorde mycket ont i den helig plats:

{14:37} men han placerade judar däri. och berikade den för den säkerhet i landet och staden, och höjde upp väggarna i Jerusalem.

{14:38} konung Demetrius bekräftade också honom i höga prästadömet enligt dessa saker,

{14:39} och gjorde honom till en av hans vänner och hedrade honom med stor ära.

{14:40} för han hade hört säga, att Romarna hade kallat Judarna deras vänner och förbundsmedlemmarna och bröder. och att de hade underhöll ambassadörerna för Simon

hedervärt sätt;

{14:41} också att judarna och präster var mycket nöjd att Simon ska vara deras guvernör och överstepräst för någonsin, tills det uppstår en trogne profet;

{14:42} dessutom att han bör vara deras kapten, och bör överta helgedomen, ställa dem över deras fungerar, och över landet, och över rustning, och över fästningarna, att jag säger, han bör ta ansvar för den helgedom;

{14:43} bredvid detta, att han bör följas av varje människan, och att alla skrifter i landet bör göras i hans namn, och att han bör vara klädd i lila, och bära guld:

{14:44} också att det bör vara lagligt för ingen av de personer eller präster att bryta någon av dessa saker, eller att bestrida

hans ord, eller samla in en församling i landet utan honom, eller att vara klädd i lila, eller bära ett spänne av guld;

{14:45} och den som ska göra annars, eller bryta några av dessa saker, han ska straffas.

{14:46} således det gillade alla människor att ta itu med Simon, och för att göra som sagt.

{14:47} sedan Simon accepterade härav, och var väl glad att vara överstepräst, och kapten och guvernör i den Judar och präster, och att försvara dem alla.

{14:48} så de befalldes att denna skrift sätta i tabeller av mässing, och att de bör inrättas inom kompassen helgedomen på ett iögonfallande ställe;

{14:49} också att kopiorna av dessa bör läggas i finansdepartementet, till slutet som Simon och hans söner kan ha dem.

{15:1} dessutom Antiochos son Demetrios kungen skrivelser från öarna i havet åt Simon prästen och prince av judarna, och att alla människor;

{15:2} innehållet varav var dessa: kung Antiochus till Simon översteprästen och prins av sin nation, och att den personer av judarna, hälsning:

{15:3} Enföddes som vissa pestilent män har tillskansat sig Konungariket våra fäder, och mitt syfte är att utmaningen

det igen, att jag kan återställa den gamla gården, och som slutet har samlat en mängd utländska soldater, och beredda fartyg av krig;

{15:4} min mening också att gå igenom landet, att jag kan hämnas på dem som har förstört det, och gjort många städer i kungariket öde:

{15:5} nu därför jag bekräfta dig alla spisoffer som kungarna före mig beviljat dig och som helst gåvor förutom de beviljats.

{15:6} jag ge dig ledighet också att mynta pengar för thy land med din egen stämpel.

{15:7} och som om Jerusalem och helgedomen, Låt dem vara fri; och alla de rustningar som du har gjort, och fästningar att du har byggt, och håller i händerna, låt dem kvar till dig.

{15:8} och om något vara, eller skall vara, på grund av kungen, Låt det förlåtas dig från denna tid tillbaka för evigt.

{15:9} vidare när vi har fått våra kungariket, vi kommer att respektera dig och din nation, och din

tempel, med stor ära, så att din heder skall vara kända över hela världen.

{15:10} i de hundra sextio och fjortonde år gick Antiochos in hans fäders land: vid vilken tidpunkt alla krafter kom tillsammans till honom, så att några var kvar med Tryphon.

{15:11} därför bedrivs av kung Antiochos, han flytt åt Dora, som ligger av havet:

{15:12} för han såg att bekymmer kom på honom alla på en gång, och att hans krafter hade övergett honom.

{15:13} sedan campade Antiochos mot Dora, att ha med honom ett hundra och tjugo tusen män i krig, och åtta tusen ryttare.

{15:14} och när han hade omringa staden runda om, och gick med fartyg nära staden på havet, han omstridda staden landvägen och sjövägen, varken LED han någon att

gå ut eller in.

{15:15} i betyder säsong kom Numenius och hans företaget från Rom, med brev till kungar och

länder. där skrevs dessa saker:

{15:16} Lucius, konsul av romarna åt kungen

Ptolemee, hälsning:

{15:17} judarna ambassadörer, våra vänner och

förbundsmedlemmarna, kom till oss att förnya gammal vänskap och

ligan, som skickas från Simon översteprästen, och från den personer av judarna:

1 mackabéerna sida 672

{15:18} och de förde en sköld av guld-av tusen

Pound.

{15:19} Vi tyckte att det är bra därför att skriva till den

kungar och länder, att de skall göra dem någon skada, inte heller

kämpa mot dem, deras städer eller länder, och inte heller ännu stöd deras

fiender mot dem.

{15:20} det verkade också bra för oss att få sköld

dem.

{15:21} om därför finnas någon pestilent karlar, som

har flytt från sitt land eder, leverera dem till

Simon översteprästen, som han kan straffa dem enligt deras egen lagstiftning.

{15:22} samma saker skrev han jämväl åt Demetrios kungen och Attalos, att Ariarathes och Arsakes, {15:23} alla länder och att Sampsame, och Lacedemonians, och Delus, Myndus och Sikyon, och Karien och Samos, och Pamfylien och Lykien och Halikarnassos, Rhodus, Aradus, och och Cos, och sida, och Aradus, och Gortyna, och Knidos, och Cypern, och Cyrene.

{15:24} och kopian härav de skrev till Simon den översteprästen.

{15:25} så Antiochos kungen slog läger mot Dora den andra dagen, attackera det kontinuerligt, och att göra motorer, av vilket innebär han käftan Tryphon, att han kunde varken gå ut och inte heller i.

{15:26} då Simon skickade honom två tusen valt män att hjälpa honom; Silver också, och guld, och mycket pansar.

{15:27} ändå skulle han inte få dem, men

bromsa alla de förbund som han hade gjort med honom afore, och blev konstigt till honom.

{15:28} dessutom skickade han till honom Athenobius, en av hans vänner, att kommunicera med honom och säger, ni undanhålla

Joppe och Gazera; med tornet som är i Jerusalem, vilka är städerna i min sfär.

{15:29} gränser därav ni har slösat bort och gjort stor skada i landet, och fick herraväldet över många platser inom mitt rike.

{15:30} nu därför leverera städerna som ni har tagit, och hyllningar av de platser, varav ni har fått Dominion utan gränser Judeen:

{15:31} eller annars ge mig för dem fem hundra talanger Silver; och för den skada som ni har gjort och hyllningar av städerna, andra femhundra talanger: om inte, kommer vi och kämpa mot dig

{15:32} så Athenobius kungens vän kom till Jerusalem: och när han såg härligheten av Simon, och den skåp av guld och silver plattan, och hans fantastiska närvaro,

Han blev förvånad, och berättade för honom Konungens meddelande.

{15:33} sedan svarade Simon, och sade till honom, vi har varken tagit andra mäns mark, inte heller holden som som appertaineth till andra, men arvet av våra fäder, som våra fiender hade felaktigt i besittning en viss tid.

{15:34} därför vi, att ha möjlighet att arv av våra fäder.

{15:35} och medan du demandest Joppe och Gazera, om än de gjorde stor skada för folket i vårt land, ändå kommer vi att ge dig en hundra talanger för dem. Hereunto

Athenobius svarade honom inte ett ord;

{15:36} men återvände i raseri till kungen, och gjort rapport till honom av dessa anföranden och härlighet Simon, och av allt som han hade sett: varpå kungen var överstiger vred.

{15:37} under tiden flydde Tryphon av fartyget till Orthosias.

{15:38} då kungen gjorde Cendebeus kapten över havet

kusten, och gav honom en mängd fotfolk och ryttare,
{15:39} och befalld honom att ta bort sin värd mot
Judeen; också befalld han honom att bygga upp Cedron, och
att

befästa grindarna, och krig mot folket. men som för
kungen själv, han eftersträvade Tryphon.

{15:40} så Cendebeus kom till Jamnia och började
provocera folk invaderar Judéen, och att ta den
människor fångar, och dräpa dem.

{15:41} och när han hade byggt upp Cedrou, satte han
ryttarna där, och en mängd fotfolk, till slut som
utfärdar ut de kan göra outroads på vägar
Judeen, som kungen hade befallt honom.

{16:1} sedan kom John från Gazera, och berättade Simon
hans far vad Cendebeus hade gjort.

{16:2} därför Simon kallade sina två äldsta söner, Judas
och John, och sade till dem, jag och mina bröder, och min
Faders hus, har någonsin från min ungdom åt denna dag
kämpade mot fiender av Israel; och saker har
blomstrade så väl i våra händer, som vi har levererat

Israel ofta.

{16:3} är men nu är jag gammal, och ni, av Guds nåd, av en tillräcklig ålder: vara ni istället för mig och min bror och gå och kämpa för vår nation, och hjälp från himlen vara med du.

{16:4} så valde han ut ur landet tjugo tusen män i krig med ryttare, som gick ut mot Cendebeus, och vilade den natten på Modin.

{16:5} och när som de ros på morgonen, och gick i slätten, skåda, en mäktig stor värd både av fotfolk ryttarna kom mot dem: howbeit fanns en vatten bäck vardera sidan salens dem.

{16:6} så han och hans folk reste över mot dem: och när han såg att folk var rädda för att gå den vatten bäck, han gick först över själv, och sedan männen Se honom passerade efter honom.

{16:7} att gjort, han delat hans män, och ange den ryttarna mitt i fotfolk: för fiender ryttare var väldigt många.

{16:8} sedan lät de med de heliga trumpeterna:

varefter Cendebeus och hans värd ställdes till flyg, så som många av dem dräptes, och kvarleva gat dem till

Sidan 673 1 mackabéerna

den stark stadga.

{16:9} på den tiden var Judas Johns bror sårad;

men John fortfarande följde efter dem, tills han kom till Cedron, som Cendebeus hade byggt.

{16:10} så de flydde ända till tornen på områdena

Azotus; därför han brände den med eld: så att det fanns

dräpt av dem ungefär två tusen män. Efteråt han

tillbaka till den mark i Judeen i fred.

{16:11} för övrigt i den plain of Jericho var Ptolemeus

son till Abubus gjorde kapten, och han hade överflöd av

Silver och guld:

{16:12} för han var översteprästens son i lag.

{16:13} därför hans hjärta lyfts, han trodde att

få landet till sig själv, och därom konsulteras

falskt mot Simon och hans söner för att förstöra dem.

{16:14} nu Simon besökte städerna som fanns i

landet och tar hand för bra beställning av dem;

då kom han ner själv till Jeriko med hans söner, Mattathias och Judas, i de hundra sextio och sjuttonde året, i den elfte månaden, kallad Sabat:

{16:15} där sonen av Abubus som tar emot dem.

bedrägligt sätt in lite håll, kallas Docus, som han hade byggt, gjorde dem en stor bankett: howbeit gömde han hade män det.

{16:16} så när Simon och hans söner hade druckit i hög grad, Ptolemee och hans män steg upp, och tog sina vapen, och kom vid Simon in den bankett placera och dräpte honom, och hans två söner, och vissa av hans tjänare.

{16:17} som därigenom begick han ett stort svek, och kompenserade ont för gott.

{16:18} sedan Ptolemee skrev dessa saker, och skickas till den konungen, att han ska skicka honom en värd att hjälpa honom, och han skulle leverera honom land och städer.

{16:19} han skickade andra också till Gazera att döda John: och åt tribuner han skickade brev att komma till honom, att han kan ge dem silver, och guld, och belöningar.

{16:20} och andra han skickade till att ta Jerusalem, och de berg av templet.

{16:21} nu en hade köra afore till Gazera och berättade John att hans far och bröder dräptes, och, sade han, Ptolemee har sänt att dräpa dig också.

{16:22} härav när han hörde, han förvånades ont: så

Han lade händerna på dem som skulle komma att förgöra honom, och

dräpte dem; Ty han visste att de försökte göra honom bort.

{16:23} som om resten av agerar av John och hans

krig och värdig gärningar som han gjorde, och byggnaden av väggarna som han gjorde, och hans gärningar,

{16:24} Se, dessa är skrivna i chronicles av hans

prästadömet, från den tidpunkt han var gjort överstepräst efter hans

Fader.